padippakam

செய்திக்கோர்வை

NYHEDSBREV

Nr.12 01-03-1991 இதழ். 12

DANSK-TAMILSK VENSKABSFORENING

டெனிஸ்-தமிழ் தோழமை ஒன்றியம்

படிப்பகம்

padippakam

NYHEDSBREV
Nr.12 Marts**1991**
UDGIVER:
DANSK-TAMILSK VENSKABSFORENING
Redaktion:
T. SELVAKUMAR.
TROELS JOHANSEN(ANSV.)
S. SHAN
MATY JEYARATNAM
ISSN 0905-6246
Institutionsabonnment:
Kr. 50,-
Lay-Out, Tamilsk tekst
Navalan Pathippakam

செய்திக்கோர்வை
இதழ் 12 பங்குனி 1991
வெளியிடுபவர்கள்:
டெனிஸ் - தமிழ்
தோழமை ஒன்றியம்
பொறுப்பாளர்கள்:
ற்ரோல்ஸ் ஜோகன்சன்
து.செல்வக்குமார்
எஸ்.ஷண்
மேற்றி ஜெயரட்ணம்
அறிவு நிறுவனங்களுக்கு
சந்தா Kr. 50,-
அட்டை, தமிழ்க்
கொம்பியூட்டர் உதவி
நாவலன் பதிப்பகம்

படிப்பகம்

padippakam

SRI LANKA GLEMMES

Verdens opmærksomhed er for tiden først og fremmest focuseret på Mellemøsten, dernæst på de baltiske lande. Det er rigtigt, at der er problemer i de lande - Irak invaderede Kuwait og på baggrund af en FN-resolution er en række allierede lande igang med at befri Kuwait.

I Sovjetunionen ønsker et antal stater fuld uafhængighed af Moskva. Staterne har en grad af selvstyre, de har parlamenter og selvstændige administrationer. Ligeledes kan de bruge deres eget sprog og bevare deres kultur.

Men hvad med tamilerne i Sri Lanka i dag....?
Hvad sker der i Sri Lanka nu....?

Regeringen har systematisk udført kolonisation af "the tamil homelands", og tamiler er blevet arresteret og kaldt terrorister.

Sri Lankas regering føler i øjeblikket, at verdenssituationen er en fordel for dem. Uden den store opmærksomhed udføres massive bombninger af tæt befolkede områder . I April 1988 meddelte Verdensbankens rapport, at 60% af bygningerne

படிப்பகம்

padippakam

i Jaffna nødvendigvis må genopføres fra grunden. Siden er det blevet værre.

Mange mennesker forlader Jaffna-halvøen. Vil man til de nordlige provinser, er der mange restriktioner fra Sri Lankansk regeringsside. F.eks. er en person kun tilladt at medtage max. to tabletter af Panadol og to stearinlys. Al anden bagage bliver konfiskeret af hæren. Mange hospitaler fungerer ikke, og fødevarerreserverne er meget små. ICRC har fået lov til at arbejde i den nordøstlige provins, men de får i virkeligheden ikke lov til at hjælpe, som de godt kunne. Både medicin- og madforsyninger kontrolleres af regeringsstyrker. Det følgende brev fra en katolsk søster i Jaffna fortæller herom:

'The war continues in the north with aerial bombing, helicopter shooting and gunboat shelling. Besides, we are being strangled to death by government's ban on food, medicine and fuel. Since the Mankulam attack, the government has refused permission to the ICRC (International Committee of the Red Cross) and other NGOs to take medicines to Jaffna. Sister Jane Mary of Holy Family Convent, Jaffna, was bitten by a dog, taken to ICRC for treatment, but ICRC did not treat her since they said they were here to attend to only victims of the war. So, Sr. Mary died of tetanus. This is only one case. There are hundreds of such cases.

Is there any international pressure that can be placed on the SL Government to lift the ban on food and medicine? Because of the indefinite curfew, the ship that brought food returned to Colombo three times without unloading. Even in a war, the government must protect its citizens which is not the case with us. Innocent civilians are being killed in hundreds by indiscriminate aerial bombing. Only 4 LTTE men died during the last six months, and only one camp destroyed by bombing operations. But more than one thousand houses have been destroyed in Jaffna alone.

This is our life in the north. Please pray for us.

15.12.90

(The author's name and address is withheld for obvious reasons – Editor).

படிப்பகம்

padippakam

Antallet af tamiler, som forlader Sri Lanka, er øget. Iflg. en tamilsk avis i Colombo har ca. 60.000 tamiler fået visum til Indien siden juni 1990. Et andet forlydende siger, at mellem 400 og 500 personer forlader Katunayaka Internationale lufthavn hver dag.

Ca. 1 million flygtninge venter på at blive rehabiliteret. Antallet af flygtninge, som opholder sig i 352 flygtningelejre i Jaffna, 32 i Mulaitivu, 46 lejre i Mannar og 16 i Kilinochchi er ca. **44,050** I Batticalao er der **50** lejre med ca. **61,144** flygtninge samt små 80.000, som opholder sig andetsteds i Batticaloa.

Oversigter og data over situationen angiver et meget stort antal flygtningelejre med flygtninge på tilsammen ca. 1 mill. Forsyninger til disse mennesker er et stort problem, og de bliver kun nødtørftigt hjulpet.

படிப்பகம்

padippakam

இலங்கையைமறந்து விட்டார்களா?......

இன்று உலககவனம் முதலாவதாக பாரசிக வளைகுடா யுத் தத்திலும், இரண்டாவது படியாக சோவியத் ரஷ்யாவின் மேற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ள போல்டிக் நாடுகளிலும் கவனம் உள்ள து. இவ் நாடுகளில் பிரச்சனை உள்ளன என்பது உண்மை யாகும். ஈராக் ஆனது, குவைத் என்ற சுதந்திரமான நாட்டினுள் தன் விருப்பப்படிபுகுந்து, நாட்டைக் கைப்பற்றியுள்ளது. உலகநாடு கள், மீண்டும் குவைத் விடுதலையாக வேண்டும் என்பதற்கே ஒன்றாக குரல் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், பல நாடுகள் கூட்டு இராணுவ நடவடிக்கைகலிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. ஐக்கிய சோச லிச சோவியத் ரஷ்யாவுடன் 15 நாடுகள் உள்ளன. இவற்றில் சில முழுசுதந்திரத்துடன் மொஸ்கோவின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து வில க விரும்புகின்றன. ஆனால் இவ் நாடுகளுக்கு பாராளுமன்றம், நிர்வாகம் என்பன ஓரளவுக்கேனும் அவர்களுடைய கட்டுப பாட்டில் உள்ளது. தங்கள் தாய் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் என் பனவற்றை நடைமுறையில் பிரயோகிக்கவும், பாதுகாக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

ஆனால் இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் நிலைமை என்ன........?

இன்று இலங்கையில் என்ன நடைபெறுகின்றது? கடந்த 40 ஆண்டுகளாக, தமிழர்களுடைய தாய்நாடாகிய வடகிழக்கு பகுதி யில் திட்டமிட்ட குடியேற்றமே நடைபெறுகின்றது. 1979ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தமிழர்கள் கைது செய்யபட்படுவதும், சித்திரைவதை செய்யப்படுவதும் இறுதியில் பயங்கரவாதிகள் என்ற பெயரில் முத்திரை குத்தபட்டு சிறையில் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

இலங்கை அரசாங்கம் தற்போதய உலக நிலைமையை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி தமிழ் மககள் நெருங்கிவாழும் பகுதிக ளில் குண்டுவீசி பெரும் அழிவினைஏற்படுத்தி வருகின்றது. 1988 சித்திரை மாதத்தில் உலக வங்கி தனது அறிக்கையில் 60% கட்டிடங்கள் யாழ் மாவட்டத்தில் உபயோகப்படுத்த முடியா தவை என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது இந்திய சமாதான படையின் வேலையாகும். இரண்டுவருட காலப்பகுதில் மீண்டும் தொடர்ச்சியான, குண்டுவீச்சு நடைபெறுகின்றது .கடும்சிரமத் தின் மத்தியில் தமிழ் மக்கள் வடமாகானத்தை விட்டு வெளியே றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

படிப்பகம்

padippakam

வடமாகானத்தினுள் செல்ல விரும்பும் மக்களும் இலங்கை இராணுவத்தினால் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அது மட்டு மல்லாமல், தலையிடி மாத்திரைகளைக் கூட இரண்டுக்கு மேல் எடுத்துச் செல்லத்தடைசெய்கிறார்கள் இதுபோன்று மெழுகு திரியும் இரண்டுக்கு மேல் அனுமதிப்பதில்லை இலங்கை அரசாங்கம் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தை, வடகிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு என அனு மதி வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இலங்கை அரசாங்கம், செஞ் சிலுவை சங்கம் எடுத்துச் செல்லும் மருந்து, உணவு போன்ற வற்றை மட்டுப்படுத்தியே எடுத்துசசெல்ல அனுமதிக்கின்றது. *இதற்கு உதாரணமாக யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள கத்தோலிக்க சமயத்துறவுக்கழக பெண் ஒருவர் எழிதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி" வடபகுதியில் யுத்தம் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின் றது. விமானத்தில் இருந்து குண்டு வீசுதல், கடலில் இருந்து பீரங்கித்தாக்குதல், ஹெலி கொப்டரிலிருந்து சுடுதல் என்பன தினசரி நிகழ்வுகள். இதற்குமேலாக, மாங்குளராணுவ முகாம் தகர்க்கப்பட்டதிலிருந்து, எரிபொருள், உணவு, மருந்து என்பனமுற்றாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.சர்வதேச செஞ்சிலு வைச் சங்கம், அரசாங்கம் சார்பற்ற உதவிச் சங்கங்கள் என்பன யாழ்ப்பாணத்திற்கு மருந்து எடுத்துசெல்ல இலங்கை அரசு தடுத்துள்ளது. யாழ்/புனித திருக் குடும்ப கன்னியர் மடத்தை சேர்ந்த, கன்னி யாஸ்திரி ஜென் மேரி நாய் கடித்ததினால் மரணமானார். சகோதரி ஜென். மேரி முதலில் ச.செ.சி.ச. உதவி நிலையத்திற்கு எடுதெதுச் செல்லப்பட்ட போது அவர்களால் கூறப்பட்டது என்ன வென்றால், <u>போரால் பாதிக்கப்பட்ட வர்களுக்கு மட்டும்தான் நாங்கள் வைத்தியம் செய்வோம்.</u> ஏற்பு நோய் ஏற்பட்டதினால்தான் சகோதரி ஜென்.மேரி இறக்க நேர்ட்டது. இவர் ஒருவர் மட்டு மல்ல, இதே போன்று பல நூற்றுக் கணக்கான மக்கள், மருத்துவ வசதியில்லாமல் இறக்க நேரிடுகிறது. உணவு, மருந்துத்தடையை நீக்கக்கோரி இலங் கைஅரசாங்கத்தை வற்புறுத்த, சர்வதேச வற்புறுத்தலை ஏற்படுத்த முடியுமா? காலவரையற்ற ஊரடங்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப் படுகின்றது. இதனால் உணவு, மருந்துப் பொருட்களை ஏற்றிவந்த கப்பல்கள் பொருட்களை இறக்காமல் மூன்று தடவைகள் கொழும்புக்கு திரும்பி சென்றுள்ளது. சண்டை நடைபெறும் பொழுது, மக்களை பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை யாகும். கண்முடித்தனமான ஆகாயத் தாக்குதலால் நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட் டுள்ளார்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் பல்லாயிரம் வீடுகள் சேத மாக்கப்பட்டுள்ளது*

இதுதான் வடக்கின் இன்றைய வாழ்க்கை

தயவு செய்து எங்களுக்காக பிரார்த்திக்கவும்.

படிப்பகம்

padippakam

இலங்கையைவிட்டு வெளியேறும் மக்களின் தொகை அதிகரித்து வருகின்றது. மார்கழிமாத வீரகேசரியின் கணக்கிட்டின்படி1990ன் ஆனிமாதத்தின் பின்பு கொழும்பிலுள்ள இந்தியதூதரகத்தால் 60, 000 பேருக்கு இந்திய விசா வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சிலரே இந்தியாசென்று, மறுபடியும் நாடுதிரும்பியுள்ளார்கள். தனிநபர் அறிக்கை ஒன்றின்படி, ஒருநாளைக்கு சராசரி 400-500 தமிழர் கட்டு நாயக்க சர்வதேச விமானநிலையத்தால் வெளியேறுகிறார்கள் இச்செய்தியானது, வீரகேசரியின் செய்தியை உறிதிப்படுத்துகின்றது. இடம்பெயர்வோரினதும், அகதிகளினதும் எணணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றது. மார்கழி மாதத்தில் 352 முகாம்களில் 355,000 பேரும் (இது யாழ்மாவட்ட சனத்தொகையில் 50%) ஆகும். திருகோணமலையில் 36 முகாம்கலில் 66,771 பேரும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 46 முகாம்களில் 107, 375 பேரும், முல்லைத்திவு மாவட்டததில் 32 முகாம்களில் 55, 925 பேரும், கிளிநொச்சி மாவட்டதில் 16 முகாம்களில் 44, 050 பேரும், வவுனியா மாவட்டததில்32 முகாம்களில் 60,240 பேரும் அம்பாறையில் 31 முகாம்களில் 35, 118 பேரும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 50 முகாம்களில் 61,144 பேரும், இதனைவிட 104, 857 பேரும் வேறு இடங்களில் அகதிகளாக உள்ளனர் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளனர்.

மனித உரிமை மீறல்களை ஆராயவேண்டுமென ஐரோப்பா பாராளுமன்றம் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றியுள்ளது.

விசாரணையின்றி மரணதண்டனை, தடுப்புக்காவல், காணமல் போதல் ஆகிய என்பன இலங்கையில் அதிகளவில் இடம் பெற்று வருவதற்கு, பூரண விசாரணை ஒன்றை ஏற்படுத்தக் கோரி, ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம், ஏகமனதாக தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியுள்ளது.

அதேவேளையில் தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்கள் பற்றிய முழு விபரங்களடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை இலங்கை அரசிடம் கோரியுள்ளது. இத்துடன் இலங்கை அரசிடம், ஐக்கியநாடுகள் குழுவொன்றை இலங்கைக்கு நேரில் சென்று விசாரணை நடத்த அனுமதிக்க வேண்டுமென கோரியுள்ளது.

படிப்பகம்

padippakam

EF-Kommissionen vil oprette et indvandrerforum

- EF-parlamentets racismerapport fra juli 1990 indeholder i een af de 77 henstillinger en opfordring til Kommissionen om at oprette et kontaktforum mellem indvandrerforeningerne i Europa og Kommissionen. Derfor er vi meget glade for, at Kommissionen endelig har taget initiativ til dette møde. Nu mangler Kommissionen kun at gennemføre de resterende 76 henstillinger!

Sådan indledte G. Ford (MEP), England, sin korte tale ved åbningen af et forberedende møde, der skulle drøfte oprettelse af et Indvandrerforum i EF.

Han fortsatte:

- Der er 14 mill. indvandrere i i EF, og racismen er stadig voksende - også i de lande, hvor vi ikke forventer det. Den er især stor i Tyskland, men også i Italien er det blevet meget værre gennem de sidste 10 år. Racisme er moralsk og politisk farligt. For indvandrerne men også for europæerne selv. Vi vil ikke have et samfund, hvor der er 2. klasses mennesker.

Kommissionen havde inviteret et antal indvandrerforeninger fra hvert EF-land. Hvordan foreningerne er blevet udvalgt, står hen i det uvisse.

Fra Danmark deltog Tamilsk-Dansk Venskabsforening i Herning, FAT, Iransk Forening og IND-sam.

I alt deltog der ca. 60 foreninger, der repræsenterede etniske grupper og nationer fra alle kontinenter.

Fra alle sider blev der udtrykt tilfredshed med Kommissionens initiativ, selv om der også herskede tvivl om udviklingsmulighederne i et sådant forum, især set på baggrund af de forskellige politiske initiativer, som visse EF-lande tager m.h.p. at holde indvandrere og flygtninge ude fra EF.

Der blev også udtrykt stor usikkerhed om, hvordan forholdene vil udvikle sig i EF efter 1992. Da bliver grænserne åbne for EF-statsborgere, men vil fortsat være lukkede for statsborgere fra andre lande - også selvom de har permanent arbejds- og opholdstilladelse. De forhold sammenholdt med den forventede strøm af ny arbejdskraft fra Østeuropa, skaber stor utryghed blandt alle indvandrere. Indvandrerne er bange for dels at blive yderligere skubbet ud af arbejdsmarkedet og dels at blive stemplet som 2. klasses borgere uden de samme rettigheder, som "de indfødte" selv.

For øvrigt mente de fleste, at de hellere vil defineres som etniske minoriteter frem for at blive kaldt indvandrere og flygtninge.

Efter diskussion af det fremtidige arbejde blev man enige om at nedsætte en komité, der skal forberede oprettelse af det egentlige Forum.

Komiteen skal udarbejde vedtægter, kommissorium for forum'et, regler for valg, budget ect. samt indkalde til det stiftende møde, som forventes at blive holdt i midten af 1991.

Komiteen består af 17 personer, og blev sammensat af én repræsentant fra hvert EF-land samt én repræsentant fra hver af følgende regioner: Europa inkl. Tyrkiet, Asien, Nordafrika, Afrika syd for Sahara og Latinamerika inkl. Caribien.

Fra Danmark deltager Amin, IND-sam (Iransk Forening), i komiteen. IND-sam er kontaktadresse, og alle der ønsker at høre mere eller give deres besyv med er velkomne til at rette henvendelse hertil.

Amin og Gitte

படிப்பகம்

padippakam

ஐரோப்பிய சமுதாய செயற்குழுவானது, குடியேறியோர் பொது மன்றம் ஒன்றினை வெகு விரைவில் அமைக்கவுள்ளது

ஐரோப்பிய சமுதாய பாராளுமன்றமானது, இன வேறு பாட்டிற்கான தீர்வைக் காண்பதற்காக 77 பிரேரணைகள் உள்ளடங்கிய அறிக்கை ஒன்றை 1990 ஆடியில் வெளியிட்டுள்ளது. இப் பிரேரணைகளில் ஒன்றானது, ஐரோப்பிய சமுதாய செயற்குழுவிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள குடியேறியோர் ஒன்றியங்களுடன், தொடர்பினை ஏற்படுத்துவதாகும். ஆதலால், குடியேறியோர் பொது மன்றம் ஒன்றினை அமைப்பது என செயற்குழுவானது முடிவு செய்துள்ளது. அதன் முதல் கூட்டமாக இக் கூட்டம் இன்று கூட்டப்பட்டுள்ளது என G. FORD (ஐரோப்பிய சமுதாய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) தனது ஆரம்ப உரையில் கூறினார். அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் 76 பிரேரணைகள் இன்னும் உள்ளன எனவும், செயற்குழுவானது இதனை பரிசீலிக்கும் எனவும் கூறினார்.

இன்று 14 மில்லியன் குடியேறியோர் ஐரோப்பாவில் வசிக்கிறார்கள். இன வேறுபாடானது தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றது. இன வேறு பாடு வளர்ச்சியடைந்து வருவது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது அல்ல. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக ஜேர்மனி, இத்தாலி நாடுகளில் இன வேறுபாட்டுணர்ச்சி கூடுதலாக காணப் படுகின்றது. இன வேறுபாடானது ஒரு ஒழுக்கமற்றதும், அரசியலுக்கு ஆபத்தானதுமாகும். குடியேறியோர்களும் ஐரோப்பியர்கள் தான். இரண்டு வகைப்பட்டவர்களைக் கொண்ட சமுதாயம் ஒன்றினை நாங்கள் கொண்டு இருக்க முடியாது.

ஒவ்வொரு நாடுகளில் இருந்தும் சில குடியேறியோர் ஒன்றியங்களை செயற்குழுவானது அழைத்து இருந்தது. எவ் அடிப்படையில் ஒன்றியங்களை அழைத்து இருந்தார்கள் என்பது தெரியாது. ஆனால் 60 ஒன்றியங்கள் பங்கு பற்றின. இவர்கள் வேறுபட்ட தேசிய இனத்தவர்களாவார்கள். டென்மார்க்கிலிருந்து டெனிஸ்-தமிழ் தோழமை ஒன்றியம் DTVF ஈரானிய ஒன்றியம் IF துருக்கிய தொழிலாளர் ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பு FAT குடியேறியோர் ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பு Ind-sam என்பன பங்கு பற்றினார்கள். செயற்குழுவானது, குடியேறியோர் பொது மன்றம் ஒன்றை அமைப்பது பற்றிய முயற்சியை எல்லோருக்கும் திருப்தியளித்தது. ஆனால் சில நாடுகள் குடியேறியோர், அகதிகள் பிரச்சனையில் வேறுபட்ட கருத்தினைக் கொண்டு இருப்பது, குடியேறியோர் பொது மன்ற வளர்ச்சியானது எவ்வாறு அமையும் என எதிர்பார்க்கப் பட வேண்டிய விடயமாகும்.

1992ம் ஆண்டின் பின்பு ஐரோப்பிய சமுதாயம் எவ்வாறு செயல்படும், வளர்ச்சியடையும் என்பது போன்ற விடயங்கள் திட்டமாக கூற முடியாத விடயமாகும். ஐரோப்பிய பிரஜைகளுக்கு, இவ் நாடுகளுக்கிடையில் எல்லை என்பது கிடையாது, ஆனால் ஐரோப்பாவில், வேறு நாட்டு பிரஜாவுரிமையுடன் நிரந்தர வசிப்பிட வேலை செய்யும் உரிமையுடையவர்களுக்கு தற்போது உள்ளது போலவே எல்லைகள் இருக்கும். கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து அதிகளவு மக்கள், ஐரோப்பிய சமுதாயத்தினுள் வரலாம் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. இதனால் குடியேறியோர், வேலைகளை இழக்க வேண்டியும், இரண்டாம் தர பிரஜைகளாகவும் வாழ வேண்டிய நிலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுவார்களா என ஐயப்பட வேண்டியுள்ளது. எதிர்காலத்தில்

படிப்பகம்

padippakam

இன்று குடியேறியோர், அகதிகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள், சிறுபான்மை இனத்தவர் என எதிர்காலத்தில் வரையறுக்கப்படலாம் என பலர் கருதுகிறார்கள்.

எதிர்காலம் பற்றிய விவாதத்தின் பின்பு, குடியேறியோர் பொது மன்றம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான, வேலைத்திட்ட குழு ஒன்றினை அமைப்பது என முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ் வேலைத்திட்ட குழுவானது, குடியேறியோர் பொது மன்றத்திற்கான விதி தொகுப்பு, பிரதிநிதிகள் தெரிவிற்கான விதி, வரவு செலவுத் திட்டம் என்பன போன்ற விடயங்களையும், 1991ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் பொது மன்றம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான முதல் கூட்டத்தையும் கூட்டுவதற்கான திட்ட வேலைகளில் செயல்படும்.

வேலைத்திட்டக் குழுவானது 17 பேர்களைக் கொண்டதாகவுள்ளது. ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் இருந்து ஒரு நாட்டிற்கு ஒரு பிரதிநிதியும், பிராந்திய ரீதியாக ஐரோப்பா (துருக்கி உட்பட), ஆசியா, வட ஆப்பிரிக்கா, தெற்கு ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா (கரபியன் உட்பட என்ற அடிப்படையில் ஒவ்வொருவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

டென்மார்க்கில் இருந்து ஈரான் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த **Amin** என்பவர் **Ind-sam** சார்பாக இச் செயல்திட்டக் குழுவில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறார். இக் குடியேறியோர் பொது மன்றம் பற்றி மேலதிகமாக அறிய விரும்புபவர்கள், கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புபவர்கள் **Ind-sam** உடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

படிப்பகம்

padippakam

FACTS OM TAMILER RUNDT I VERDEN.

For 50 år siden boede der tamiler i 44 lande. I dag bor der kun tamiler i 35. Hvorfor?....Hvad skete der med de andre lande?
Tamiler mistede deres kulturelle identitet og kontakten med andre tamiler, som boede i andre lande. I de lande, hvor tamilerne boede, blev de omtalt som nationale mindretal.

Singapore.

Den tamilske befolkning i Singapore er på 200.000. Det tamilske sprog er et nationalt sprog. En eller to tamilske ministre har været i regeringen siden udafhængigheden. Historien fortæller, at dette land blev regeret af kong Sola, som regerede Sydindien i mange år.

Malaysia.

Malaysia blev kaldt Malaya før uafhængigheden. I de første århundreder havde dette land kontakt med tamiler i andre lande. I det 10. årh. blev landet regeret af kong Sola, og i det 15. årh, indvandrede mange forretningsfolk fra Malakka. I det 18. årh. blev landet bragt under engelsk styre. Under det britiske styre blev tamiler bragt til hertil fra Syd Indien for at arbejde i tinminerne, i gummiplantagerne og for at bygge veje og jernbaner. Tamiler fra Ceylon bestred også jobs i bl.a. administrationen. Der bor 774,846 tamiler i Malaysia.. Ud af dette antal er 25.288 tamiler fra det oprindelige Ceylon. Siden uafhængigheden har en eller to tamilske ministre været medlemmer af regeringen,

படிப்பகம்

padippakam

men brugen af det tamilske sprog og opretholdelse af den tamilske kultur er svindende.

Burma.

Før 1937 var Burma en del af Indien. Før den Anden verdenskrig var tamiler dybt engagerede i landbrug og forretningslivet. I Rangoon, som er hovedstaden, var der på det tidspunkt mere end hundrede Hindu-templer, omkring 20 tamilske aviser. Under krigen bombede japanerne Rangoon, og tusinder af tamiler forlod landet. I 1964 blev militærregeringen dannet, og en hel del af de resterende tamiler forlod landet. Men en del tamiler flyttede fra Rangoon ud på landet. Der bor stadigvæk en halv million tamiler i Burma uden kontakt med andre tamiler eller tamilsk kultur.

Mauritius.

Mauritius er en lille ø i Det indiske Ocean. Den indiske befolkning udgør omkring en halv million, hvoraf ca. 60.000 er tamiler. De første bosættere var tamiler fra Sydindien. I dag er der en eller to tamilske ministre, men det tamilske sprog og kultur spiller ingen rolle.

Fuji.

Her bor der omkring 90.000 tamiler, hvoraf flertallet stadigvæk arbejder i sukkerplantagerne. Tamilerne kunne ikke bevare deres sprog eller kultur her, skønt flertallet af Fujis befolkning er af indisk afstamning.

Teunion.

Iflg. den seneste folketælling udgør befolkningen i 1977 550.000 mennesker; heraf er 150.000 tamiler. Teunion har tre

படிப்பகம்

padippakam

repræsentanter i det franske parlament. Den en af de tre er tamiler, men han hverken taler eller forstår tamilsk. Det gælder ikke kun for ham - ca. 95% af den tamilske befolkning har det på samme måde. De fleste arbejder i sukkerrørsplantagerne, men nogle er også læger, advokater, lærere og administratorer.

Gayana.

Det er et lille land med kun ca, 7.000 tamiler. Efter uafhængigheden blev den første preminierminister Jatty Jegan, Han var tamiler, men tamilerne har ikke forbindelse til Sydindien, og tamilsk sprog og kultur er forsvundet.

Sydafrika.

Der er omkring 800.000 tamiler i Sydafrika. Den sorte befolkning kæmper for at bevare sprog, kultur og menneskerettighederne, så der er ingen muligheder for, at tamiler kan udvikle deres sprog og bevare deres kultur. Dog er tamilerne bedre stillet end i flere andre afrikanske lande.

....

Singhalesisk lovgivning i 1956 og raceuroligheder i 1958 i Ceylon tvang tamiler til at forlade landet. Tamiler tog til England, Amerika, Canada eller Australien. Nye uroligheder i både 1977, 1981 og 1983 tvang påny tamilerne til at forlade deres egne områder.
I dag er der tamilske immigranter og flygtninge i mange europæiske lande. Antal i de forskellige lande fremgår af oversigten nedenfor.

படிப்பகம்

padippakam

Den tamilske befolkning:

Indien	60.000.000	(80.000 er flygtninge fra Sri Lanka)
Sri Lanka	3.500.000	
Singapore	200.000	
Malaysia	771,846	
Burma	261,790	
Mauritius	60.000	
Fuji	90.000	
Tieunion	150.000	
Gayana	7.000	
Sydafrika	800.000	
Surinam	200.000	
De westindiske øer	300.000	

	Flygtninge	Immigranter
Storbritannien	5.000	35.000
USA	2.500	10.000
Australien	2.500	20.000
Canada	30.000	8.000
Frankrig	15.000	(meget få indvandrere fra Paundichery Tamil Nadu i Frankrig)
Tyskland	13.000	
Holland	5.000	
Norge	4.500	
Danmark	4.500	
Sveits	5.000	
Det mellemste østen		15.000 gæstearbejdere
New Zealand	tallene forefindes ikke	

Denne optælling blev foretaget i 1989. Ca. 95% af immigranttallene er fra Sri Lanka; resten fra Tamil Nadu.

படிப்பகம்

padippakam

உலகத் தமிழர்களே ஒன்றுபடுங்கள்!

இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பானிய குண்டுவீச்சுக்குப் பயந்து பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் வெளியேறிவிட்டனர். பின்னர் 1964இல் ஜெனரல் நீவினின் இராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்ட போது எஞ்சியிருந்த தமிழர்களிலும் கணிசமானோர் வெளியேற்றப்பட்டு விட்டனர் அல்லது வெளியேற்றப்பட்டனர்.

ஆயினும் அவ்வாறு வெளியேறியோர் நகரப் புறங்களில் வாழ்ந்து வந்த வணிகர்களும், சிறுகடைக்காரர்களுமே கிராமப் புறங்களிலும், தோட்டக் காடுகளிலும் வாழ்ந்த தமிழர்கள் இன்றும் அப்படியே தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்த்தொடர்புச் சாதனங்கள் எதுவுமே இல்லாததாலும், நகரப்புறத் தமிழர்கள் அநேகமாக வெளியேறிவிட்டதாலும் இவர்கள் தங்கள் மொழி-இனப் பண்பாடுகளை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் வதிகின்றனர்.

2,61,790 சதுரமைல் பரப்பளவு கொண்ட பர்மாவில் இன்றும் தமிழர்கள் சிதறி வாழ்கிறார்கள்.

மொரிசியசு

மொரிசியசில் முதலில் குடியேறிய இந்தியர்கள் தமிழர்கள் தான் என்றாலும், இன்று அங்கு வாழும் ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் இந்திய வம்சாவளி மக்களில் சுமார் 60 ஆயிரம் தமிழர்கள் உள்ளனர் இங்கும் இந்நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து தமிழர்களில் ஒரிருவர் அமைச்சராக இருந்து வருகின்றனர். எனினும் இங்குள்ள தமிழர்கள் தமிழைமறந்த நிலையிலேயே உள்ளனர்.

பீஜி

ஏறத்தாழ 90 ஆயிரம் தமிழர்கள் வாழும் இந்நாட்டில் தமிழ்க்கலை, கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு எவ்வித வாய்ப்பும் இல்லை. நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையில் இந்திய வம்சாவளியினரே மிகுந்திருந்த காரணத்தால், சுதேசி இனத்தைச் சேர்ந்த ரபூக்கா ராணுவப் புரட்சியின் மூலம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு எல்லையற்ற தொல்லைகளைக் கொடுத்து வருகிறார். சுமார் 300 சிறிய பெரிய தீவுகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ள இந்நாட்டில் வாழும் தமிழர்களில் பெரும்பாலோர் கரும்புத் தோட்டத் தொழிலர்களே.

ரீயூனியன்

1977-ல் எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி ரீயூனியன் மக்கள் தொகை ஐந்தரை லட்சம். அதில் தமிழர்கள் மட்டும் ஒன்றரை லட்சம் பிரஞ்சு நாடாளுமன்றத்தின் ரீயூனியன் பகுதிக்கான 3 உறுப்பினர்களில் ஒருவர் தமிழர். அவர் பெயர் வீரப்பிள்ளை. ஆனால் தமிழ் தெரியாது. இவருக்கு மட்டுமல்ல ரீயூனியனிலுள்ள தமிழர்களில் 100க்கு 95 பேருக்குத் தமிழ் தெரியாது. இங்கும் கரும்புத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தான்

மிகுதி என்றாலும் பல தமிழர்கள் டாக்டர்களாக, வழக்கறிஞர்களாக, ஆசிரியர்களாக

படிப்பகம்

padippakam

அதிகாரிகளாக உள்ளனர்.

கூயானா

83 ஆயிரம் சதுரக்கல் பரப்பளவைக் கொண்ட இத் தென்னமெரிக்க நாட்டில் ஏறக்குறைய 7 ஆயிரம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்நாடு சுதந்திரம் பெற்றதும் இதன் முதல் பிரதமராக இருந்த ஜட்டிஜக்ன் (செகநாத செட்டியார்) ஒரு தமிழரே. ஆனால் தாய் நாட்டோடு அறவே தொடர்பற்று போனதால் இங்கும் தமிழ் மறக்கப்பட்டு வருகிறது.

தென்னாபிரிக்கா

471879 சதுரமைல் பரப்பளவைக் கொண்ட வளமான இந்நாட்டில் 6லட்சம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இங்கு நடைபெறும் வெள்ளைச் சிறுபான்மையினரின் நிறவெறி ஆட்சியில் பெரும்பான்மை மக்களான நீக்கிரோக்களுக்கே உரிமைகள் குறைவு என்கிற போது தமிழர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம் எனினும் மற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளைப் பார்க்க இங்குள்ள தமிழர்கள் சிறப்பாகவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

சூரினாம்

சுமார் 2 லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினர் வாழும் இந்நாட்டில் அவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் தமிழர்கள் ஆனால் தமிழை மறந்து விட்டவர்கள்.

இவையன்றி, ஜமைக்கா, கைரத்தி, டொமினிக்கா, புரோட்டோரிக்கோ, டிரினிடாட், மார்தினிக், குவாதலூப், கலிபோனியா முதலிய ஆபிரிக்க மற்றும் கரீபியன் கடல் தீவுகளில் ஏராளமான தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இந்தோனேசியா, நியு சிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளிலும் கணிசமான தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இங்கு நாம் குறிப்பிடும் தமிழர்களெல்லாம் இந்தியர்களாக இலங்கையர்களாக அண்மைக் காலங்களில் அல்லது இந்தியாவும் இலங்கையும் விடுதலை பெற்ற பிறகு அந் நாடுகளில் சென்று வாழும் மக்கள் அல்ல.

ஆங்கில, பிரஞ்சு, டச்சு ஏகாதிபத்திய ஆட்சிகள் வலிவடைந்திருந்த அந்த ஆட்சியாளர்களால் தோட்டத்தொழில், சுரங்கத்தொழில் நிமித்தம் அங்கு கொண்டு போகப்பட்டு இன்றும் அங்கே வாழ்ந்து வரும் அந்நாடுகளின் தேசிய உரிமைக்கு உரித்துடைய தமிழர்களையே ஆகும்.

இவர்களெல்லாம் அந்நாடுகளைச் சுரண்டப் போனவர்கள் அல்ல; அந்நாடுகளைச் சொர்க்கபூமியாக்கப் போனவர்களே.

இப்படி பன்னாட்டுத் தேசிய உரிமை பெற்றுள்ள தமிழினம், தன்னாட்டுச் சுதந்திரத்தோடு இருந்திருக்குமானால் அனைத்துல ஆளுமையில் உரிய பங்கையும் பெருமையையும் பெற்றிருக்க முடியும்.

உலகில் ஆறுகோடி மக்கள் தொகையே கொண்ட அரபு இனம் 21 சுதந்திர நாடுகளைக் கொண்டிருக்கையில் 7 கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ள தமிழினம் ஒரேயொரு சுதந்திர நாட்டைத்தானும் பெற முடியாதிருக்கிறது.

படிப்பகம்

padippakam

ஒரு தீபம் ஏற்றப்படுமானால், அதிலிருந்து பல தீபங்களை ஒளிவிட்ச் செய்ய முடியும் என்பது இயற்கையின் அடிச்சுவடி.

அந்த ஒரு தீபமாக இன்று ஒளிவிடத்தடித்து நிற்பதே தமிழீழம் ஆகும். அதில் சுடர் ஏறச் செய்வோமாயின் உலகத் தமிழினமே அச்சுடரொளியால் சோதிபெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே, அந்தச் சுடரொலியை ஏற்றுவதற்கு உலகத் தமிழினமே ஒன்றுபடு என்ற முழக்கத்தைத்தான் நாம் இன்று முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

உலகத் தமிழர் சனத்தொகை
****

1.	இந்தியா	60,000,000
2.	இலங்கை	3,500,000
3.	சிங்கப்பூர்	200,000
4.	மலேசியா	771,846
5.	பர்மா	261,790
6.	மொரீசியசு	60,000
7.	பீஜி	90,000
8.	ரீயூனியன்	150,000
9.	குயானா	7,000
10.	தென் ஆபிரிக்கா	800,000
11.	சூரினாம்	200,000
12.	மேற்கு இந்திய நாடுகள்	300,000

ஈழத் தமிழர் படிப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்துப் பலர் நல்ல படிப்பாளியாக இனக்கலவரங்களுக்கு முன்பே இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய இடங்களில் பெரும்பாலும் குடியேறியுள்ளனர். பின் 1977,1981, 1983 இனக் கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டு பல ஆயிரம் ஈழத்தமிழர் வெளிநாடுகளில் குடியேறியுள்ளனர். இவர்களில் பலர் இன்றைய இலங்கை நிலைக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பொருளாதார வசதிகளில் பல வாய்ப்புகள் பெற்றுள்ளனர். இதிலும் பார்க்க அதிக வாய்ப்பு நவீன விஞ்ஞான உலக அறிவையும் அனுபவத்தையும் நேரடியாய்ச் சந்தித்து இவற்றைத் திறம்பட திட்டமிட்டுப் பாவித்து தமிழீழ மக்களுக்கு புது உலகம் படைக்க இவர்களுக்கு அரிய சந்தர்ப்பம் உண்டு. இதை இவர்கள் சிந்தித்து செயல்படுவார்கள் என்று தமிழன் நம்புகிறான்.

		குடியேறியோர்	அகதிகள்
13.	இங்கிலாந்து	35,000	5,000
14.	அமெரிக்கா	10,000	2,500
15.	அவுஸ்திரேலியா	20,000	2,500
16.	கனடா	8,000	30,000
17.	பிரான்சு	-	15,000
18.	ஜேர்மனி	-	13,000
19.	ஒல்லாந்து	-	5,000
20.	நோர்வே	-	4,000
21.	டென்மார்க்	-	4,500
22.	சுவிச்சர்லாந்து	-	5,000
23.	மத்திய கிழக்கு	-	15,000
24.	இந்தியா		80,000
25.	மலேசியா	25,000	-

புள்ளி விபரங்கள் 1989ம் ஆண்டுக் கணக்கீடு

படிப்பகம்

padippakam

Lokal Flygtningepolitik

I Ikast kommune har man i et lille års tid arbejdet på at formulere en flygtningepolitik, som kan være styrende for kommunens engagement i forhold til de flygtninge, som kommer til Ikast. Hvis man betragter landets kommuner, må det erkendes, at holdninger til flygtninger er meget forskelligartede.
For at give læserne et indtryk af de overordnede mål og principper for den flygtningepolitik, som er vedtaget i Ikast kommune, bringes i det følgende uddrag af materiale, som ligger til grund herfor.

SKITSE TIL EN FLYGTNINGEPOLITIK.

MÅL:

Det er byrådets mål, at flygtninge i et aktivt gensidigt forpligtende samarbejde skal have den bistand og støtte, de har behov for, for at kunne leve et ligeværdigt liv med øvrige borgere i det danske samfund, og samtidig med mulighed for at bevare deres kulturelle egenart og sprog.

PRÆMISSER:

1. Der arbejdes efter hjælp til selvhjælp.

2. Bistand og støtte, som fremmer integration, skal opprioriteres.

FORUDSÆTNINGER:

Opfyldelse af byrådets mål, som samtidig indebærer optimale muligheder for integration, forudsætter at flygtningene forpligter sig til at arbejde aktivt og positivt for at opnå

- beherskelse af det danske sprog

- forståelse af dansk kultur og levemåde

- indblik i og accept af danske arbejdsmarkedsforhold og herunder normer og krav på danske arbejdspladser.

படிப்பகம்

padippakam

Opfyldelse af disse forpligtelser vil som hovedregel være en forudsætning for at flygtninge kan opnå varig beskæftigelse.

Skal flygtningene have mulighed for at påtage sig disse forpligtelser, er det en forudsætning, at tilbudene om bistand og støtte omfatter, at

- de kan bevare deres kulturelle baggrund og sprog

- de tilbydes den nødvendige undervisning i det danske sprog, i dansk kultur og i danske samfunds- og arbejdsmarkedsforhold

- deres individuelle psykiske, sociale og økonomiske forhold behandles/løses

- de tilbydes relevant arbejde

- de tilbydes boliger i et miljø, som dels er venlig og tolerant overfor deres kulturelle baggrund og samtidig giver mulighed for samvær med landsmænd, dels er åben og positiv for kontakt og udveksling mellem flygtningenes kultur og dansk kultur

- børn af flygtninge kan få plads i daginstitution

- der er skoleundervisning, modermålsundervisning, modtageklasser m.v. for børn af flygtninge.

படிப்பகம்

padippakam

Ikast உள்ளூராட்சி சபையின் அகதிகளுக்கான அரசியல் நெறி

IKAST உள்ளூராட்சி பகுதியில் அகதிகள் குடியேறியமையால், கடந்த சில காலமாக உள்ளூராட்சி சபையானது அகதிகளுக்கான அரசியல் கொள்கையை வகுப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தது. டென்மார்க்கிலுள்ள உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கிடையில் அகதிகளுக்கான கொள்கைவேறுபடுகின்றது. மிகவும் மேன்மையான நோக்கத்துடன Ikast உள்ளூராட்சி சபையானது, அகதிகளுக்கான நெறியை அமைத்துள்ளது. அதிலிருந்து முக்கியமானவற்றை இங்கு சுருக்கித்தருகின்றோம்.

உள்ளூர் ஆட்சி பகுதியில் குடியேறியமையால், கடந்த சில காலமாக, உள்ளூர் ஆட்சி சபையானது அகதிகளுக்கான அரசியல் கொள்கையை வகுப்பதில் ஈடுபட்டு இருந்தது. டென்மார்க்கிலுள்ள உள்ளூர் ஆட்சி சபைகளுக்கிடையில் அகதிகளுக்கான கொள்கை வேறுபடுகின்றது. மிகவும் சிறந்த நோக்குடன் உள்ளூராட்சி சபையானது, அகதிகளுக்கான நெறியை அமைத்துள்ளது. அதில் இருந்து முக்கியமானவற்றை இங்கு சுருக்கித் தருகின்றோம்.

<u>அகதிகளுக்கான அரசியல் நெறித்திட்டம்</u>:

<u>குறிக்கோள்</u>:

உள்ளூராட்சி சபையின் நோக்கம் என்னவெனில், அகதிகளாக இங்கு வாழ்பவர்கள் தங்களின் சிறப்பான கலாச்சாரத்தையும், மொழியையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு அதே வேளை டெனிஸ் சமுதாயத்தில், வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் மற்றைய மக்களைப் போல், ஒரு நிறைவான, பெருமதிப்புடைய மக்களாக ஒன்றிணைந்து வாழ வேண்டும் என்பதாகும். இந்த குறிக்கோளை அடைவதற்கு தேவைக்கேற்ப உதவியும், ஆதரவும் வழங்குவதாகும்.

<u>நிபந்தனைகளும், முன் நிபந்தனைகளும்</u>

1. அகதிகள் தங்களுடைய நாளாந்த வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்ய பழகிக் கொள்வதற்கு, முன்னுதவி வழங்குதல்.

2. டெனிஸ் சமுதாயத்துடன் ஒருங்கிணைந்து வாழ்வதற்கான முயற்சிக்கு மமு ஆதரவு, உதவி, முன்னுரிமை வழங்குதல்.

உள்ளூராட்சி சபையின் நோக்கத்தை அடைவது அகதிகளின் கடமையாகும். இதற்கு கடுமையான உழைப்பும், ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும்.

- டெனிஸ் மொழியில் சிறப்பான தேர்ச்சியடைதல்.
- டெனிஸ் கலாச்சாரத்தையும், வாழ்க்கை முறையையும் விளங்கிக் கொள்ளுதல்.
- டெனிஸ் தொழிற் சந்தையின் தேவைக்கேற்ப வேலை செய்வதற்கு தன்னை தயார் படுத்திக் கொள்ளுதல்.

படிப்பகம்

padippakam

மேற்கூறிய குறிக்கோள்களை அகதிகள் அடைவதற்கு உள்ளூராட்சி சபையால் பின்வரும் உதவிகள் வழங்கப்படும்.

- முக்கியமாக டெனிஸ் மொழி, டெனிஸ் கலாச்சாரம், டெனிஸ் சமுதாயம், வேலை, வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் என்பவற்றை கற்றுக் கொள்ள, அகதிகள் தங்களுடைய ஆன்மீக, சமூக, பொருளாதார பிரச்சனைகளை அணுக/தீர்க்க.
- பொருத்தமான வேலையை தேடிக் கொள்ள.
- சுகாதார வசதி கொண்ட வசிப்பிட வசதி, தங்கள் கலாச்சாரத்துடன் டெனிஸ் மக்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்காமல் இணைந்து வாழ, கலாச்சாரத்தை பரிமாறிக் கொள்ள, அகதிகளுக்கும் டெனிஸ் மக்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகளை வளர்க்க
- அகதிகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு பகல் நேர பிள்ளைகள் பராமரிப்பு நிலையத்தில் இடம் கொடுத்தல்.
- அகதிகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு, பாடசாலை வசதி, அகதிகள் தங்களுடைய தாய் மொழியை கற்பதற்கான வசதி, அகதிகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு டென்மார்க்கில் முதல் பாடசாலையை ஆரம்பிக்கும் போது விசேட வசதி என்பவையாகும்.

****

HVAD KOSTER DET AT FÅ PASSET BØRN I HERNING KOMMUNE I 1991

	1990	+ stigning	= 1991
VUGGESTUE	1660.-	+ 140.-	= 1800.-kr
BØRNEHAVE	1080.-	+ 80.-	= 1160.-kr
FRITIDSHJEM	900.-	+ 85.-	= 985.-kr
FRITIDSKLUB	341.-	+ 16.-	= 357.-kt
DAGPLEJE 32 timer	927.-	+ 149.-	= 1056.-kr
DAGPLEJE FULDTID	1290.-	+ 135.-	= 1425.-kr

Pr. 1. januar 1991 indførte Herning kommune søskenderabat. D.v.s. at familier med mere end et barn får et kommunalt tilskud til betalingen af pasning af børn, hvis prisen overstiger 2295.-kr pr. mdr.

Forældre, som modtager bistandhjælp, skal iflg. ny lovgivning selv betale for pasning af børn.

Hvis der er behov for det, vil der stadigvæk kunne gives social friplads til børn i kommunal pasning. Størrelsen af fripladsbeløbet afhænger af familieindkomsten.

Hvis der er tvivl om eller spørgsmål vedr. børnepasning, kan man henvende sig på socialforvaltningen i Herning kommune.

படிப்பகம்

padippakam

Three Women Speak Out

Since June 1990, the conflict between the Government and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), or Tamil Tigers, has erupted once again and civil war has resumed. The cycle of violence in Sri Lanka appears to have come full circle.

The long-standing conflict between the dominant Sinhalese and the minority Tamils came to a head when the Government amended the Constitution in August 1983 to exclude from parliament any individual calling for a separate Tamil homeland. As a result, those Tamil groups which advocated armed struggle gained ascendancy and the Government responded with force. The period between June 1987 and 1989, when the Indo-Sri Lanka Peace Accord was signed and the Indian Peace Keeping Force (IPKF) deployed, was characterised by brutal suppression of the predominant Tamil group, the LTTE, which itself was terrorising other rival Tamil groups.

The withdrawal of the IPKF from the Northeast in the early months of 1990 allowed the Tamil Tigers to reclaim their former territory and to wreak revenge on those individuals and groups who had been allied with the IPKF.

"...tens of thousands of people have died for nothing".

Meanwhile, in the south, the Janatha Vimukthi Peramuna (JVP), an armed opposition group, began in 1987 to assassinate those who supported the intervention of the IPKF, or those who stood for the February 1989 elections. Government retaliation against the JVP was ruthless. As the violence escalated, further armed groups, supporting either the Government or the JVP, began to form and perpetrate atrocities against one another.

Many hundreds suspected of sympathising with the JVP have been killed by uniformed members of the security forces and by 'death squads' believed to be associated with them. The relatives of missing people have often been too frightened to pursue official enquiries.

By the end of 1989 most of the JVP leaders had been killed by state forces and the movement was crushed. Many believe the group will re-form, and fears prevail of renewed violence in the south.

Many thousands, from every side, including women, children and the old, have been killed. Early in May 1990 the moderate Tamil MP Sam Tambimuttu and his wife were murdered - most people believe by the Tigers - in revenge for his open condemnation of LTTE human rights violations. In September 1989 Dr Rajani Thiranagama, a Tamil doctor and head of the Anatomy Department at Jaffna University, was shot dead as she cycled home. She was a

படிப்பகம்

padippakam

leader of the University Teachers for Human Rights (UTHR) which had bravely compiled accurate reports of the human rights violations during the IPKF period. These reports criticised both the IPKF and the rival Tamil groups, including the Tigers. Although there were suggestions that she was murdered by the IPKF, it is now widely believed that the Tigers were responsible.

Denial of the right to freedom of opinion and expression in Sri Lanka pervades society. Censorship takes many forms and is imposed by all sides - from the government's direct control of the press and the media, the LTTE's suppression of the Tamil press, to the death threats and intimidation practised by all groups to restrict freedom of speech.

Both the Government and Tigers issue their own propaganda and regularly expose the other side's brutalities. Accurate reporting and documentation is increasingly difficult since journalists and humanitarian workers are prevented from entering the war zones. Lines of communication between the north and the south of the country have almost completely broken down because of the war.

Ultimate censorship, namely death, is commonplace - merely to express a political affiliation or to criticise another group has resulted in murder. The killings have instilled such fear in the people that they no longer dare to express their opinions and most feel their only protection is silence.

ARTICLE 19's campaign on freedom of opinion and expression in Sri Lanka centres around three women who have dared to speak out against the violence. The campaign has the following objectives:

- To focus international attention on current life-threatening conditions in Sri Lanka.
- To provide the women and others with a channel to voice their fears and their proposals for peace, and to gain some protection for them through international publicity.
- To exert pressure on the Sri Lankan government and other organisations, in particular the Tamil Tigers, to stop the human rights violations and to emphasise the crucial importance of freedom of expression as a basis for political solutions.
- To encourage national and international public debate which is a pre-requisite for freedom, peace, democracy and a stable multi-ethnic future for Sri Lanka.

The women named have agreed to this campaign.

Sri Lanka

Dr Manorani Saravanamuttu

Dr Manorani Saravanamuttu is the mother of Richard de Zoysa, who was one of Sri Lanka's best known journalists and TV personalities. As a dedicated professional journalist he was committed to exposing human rights violations and had publicly criticised the killings.

He was abducted from his mother's house in the middle of the night on 17 February 1990, and his tortured and mutilated body was found washed up on the beach several days later. Dr. Saravanamuttu witnessed the abduction and has named a Chief Superintendent of Police in Colombo as one of the men who took her son; a warrant has been issued for his arrest, and the case is progressing through the courts. She faces great danger in openly seeking justice and condemning those responsible for the murder. Already she has received a death threat stating "Only silence will protect you".

We publish here part of an interview ARTICLE 19 filmed clandestinely in April, shortly after Richard de Zoysa's death. Dr Saravanamuttu wishes to draw international attention to her plight and that of the countless others who cannot, or are too frightened, to speak out.

"I have only managed not to cry by being angry. When you lose a child, you lose yourself. And for that child you have to get up and fight, not only for that child, but for all the other children. It's not my son, it's all the sons and daughters, not in one part of Sri Lanka, but in

படிப்பகம்

padippakam

Dr Manorani Saravanamuttu

every part of Sri Lanka, that are lost. If we mothers do not get up today, tomorrow and in the future and fight, maybe there won't be any children left, to go to school, to grow up, to get married and have their children, to live in our land, bring it back to life, bring it back to serenity and peace.

"What gives other men the right to take lives without reason, without cause and then try to justify themselves. The eyes of other men? The eyes of the world? The eyes of God?

"I spend many hours thinking how, perhaps, I could have saved my son. But I know when people come like that, they are not going to go until they have accomplished their mission. They come to take and kill, and they are not going to go without the person they came for. They are so sure of themselves, they are so sure of their own protection, that they do not hesitate to wake up people, ask them questions, threaten them, hold guns to their throats, to get information that they want. They come with a purpose, they come as killers.

"If I had thought for one moment that they had come to take my son, I would have died there at the door, but I didn't think, I didn't suspect. They were not masked, they don't need to be masked. They didn't try to hide themselves from anybody, they went in the night, asking their way to our house. They are not frightened, they are there to frighten other people. They stood under the lamp and all the neighbours saw the man who stood under the lamp.

"They are not frightened, they are there to frighten other people".

"The sea brought my son back to me. I think sometimes in the night that God couldn't save my son, but the sea brought him back to me so I could fight.

"When we were children everything was fair, everything was beautiful. We played on the beaches and no bodies came, we drove to the hills, we skipped, we laughed, we learned. Nobody came to kill us. So do not we, because we had that youth, owe it to our children to get up and fight? - So that they may know the same peace, the same happiness of youth, and not be killed like dogs, to float down rivers, washed up by the sea.

"If there is justice at all today, it is a very, very faint glimmer at the end of a dark, long tunnel, but I will fight, I will crawl along that tunnel.

"He should not have died in vain. I still love Sri Lanka, I still love ... even the sea. It's only the people who change. Maybe one day our land will be as it was, maybe one day my son will see it together with me perhaps, from wherever we are and say, 'ah there, there is our Sri Lanka, once again, our beautiful land'. For me it is still the sweetest land there is".

Sunila Abeyesekera

Sunila Abeyesekera is head of the Women and Media Collective in Colombo. In spite of many threats to her life over the last few years she has continued to be outspoken.

"I can talk because I have made a definite decision regarding my life and what I want to do and what I am prepared to die for, but nobody wants to die for nothing, and in our country in the last two years I think really tens of thousands of people have died for nothing.

படிப்பகம்

padippakam

"All the violence since July 1987 has been based on the premise that various people think they have a right to impose their will and their opinion on others ... many people have died because they dared to express an opinion and to stand for something that they believed in. I think you have to make a choice and say, yes if this is what I am going to die for, then let me die stating it, because so many people have died in vain without stating it and that's the pity of it.

"People still think we can manage, we'll survive if we keep our mouths shut. Recently I met a friend from Jaffna who when I asked him 'How's life?' said, 'Well in Jaffna, we only open our mouths to eat and that's the way we survive. Don't talk, don't say anything.'"

The work of the Women and Media Collective has changed with the violence; where formerly it provided training programmes for women the work is now with refugee families - the women and children who have fled from their homes, have no access to relief, and who do not even know where their next meal will come from.

"Many who come as refugees to Colombo have seen their husbands killed, most of them in front of their own eyes, slaughtered brutally sometimes, and many of them have very young children, they are totally unprepared to face life alone. The women have the obligation and the responsibility to carry on.

"There is the need to get a body into your own hands to really know that a person is dead, not to just rely on word of mouth that your brother or your husband or your cousin is dead - people want to just see and reclaim that body so that at least they may bury it with some dignity, the dignity that they did not get in life.

"You get into this situation where killing people works. If you kill someone you achieve your objective because then somebody in power backtracks on a decision so then you can keep on killing because it always gets you an answer in the short term.

"if someone were to ask how many people died in Sri Lanka in the years between '87 and '89 nobody will ever really know"

"The level to which the whole cycle of killing has sunk is all so incredible, no one is safe from an infant of three or four months to an old grandfather who is lying in bed partially paralysed.

"No matter whether it's state violence or if it's violence by the other armed groups, there is no forum where we can express our opinion, and that's a major problem. There is no possibility to have the public meetings, public seminars and discussions that used to be so popular in Sri Lanka, they have now completely come to a stop, there is no way you can get space on radio or TV. People are smart enough to know that it's not the truth, but the problem is that there is no way for them to know the truth, even in the very simple terms of the number of people who have been killed.

"We'll live through it and we'll survive - even if we don't survive our children will survive, but, if someone were to ask how many people died in Sri Lanka in the years between '87 and '89 nobody will ever really know".

Sunila Abeyesekera

படிப்பகம்

padippakam

Village Woman

Village Woman

Many people in Sri Lanka have been affected by the violence but most are too frightened to speak out at all, even to describe what has gone on in their lives. In recent times public discussion has become dangerous - even amongst close neighbours. An old woman from a small village was interviewed for ARTICLE 19 - she would speak only in the darkness and privacy of her home, in whispers, for fear of being overheard. Here we publish her descriptions of the atrocities which have become commonplace, but not a topic for open discussion.

"Near the river, these young women were first raped, and then bottles of arrack were shoved in their genitals, then killed and thrown into the river. And then these dead girls float down the river. People don't use the water from the river now, they don't bathe or drink the water.

"they pound them and maul them - till the blood flows"

"They put tyres around them, tie their legs and hands and then they burn them. You see these things are not done by anyone but the police. The government is responsible for these acts - I have seen this with my own eyes. I was taken to the campus by some friends. There, you know, that lovely pond? That lovely pond with flowers around it - there were 18 heads around it...

"They surround the young men and take them away, then they bring with them a person covered fully except for his eyes. There are two holes for the eyes. This is the bogey man. He is one of the boys they have taken and beaten up and tortured. He is brought as an informer, and taken into houses. He is asked to point out suspects, when he nods his head at anyone they are taken into the forest. There they pound them and maul them - till the blood flows down they are beaten. Then they are murdered and burned. Over there, beside that tree, there were eight burnt bodies, then a schoolboy was tied up with his own shirt and vest, shot and then burnt. Who does these things, sir, is it you? is it me?"

"It's only you, you mothers, who have to get up and fight this evil that stalks our land".

Dr Manorani Saravanamuttu

படிப்பகம்

padippakam

நெல்சன் மண்டேலா

மாண்டெலாவை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்தாலும், வின்னிக்கு தென் ஆப்பிரிக்க விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் சிறப்பிடம் வழங்கப்பட வேண்டும். கடந்த 25 ஆண்டுகளில், சிறைப்படுத்தலும் நடைப்படுத்தலும் இல்லாமல், வதைகளும் வழக்குகளும் இல்லாமல் அவர் கழித்துள்ள காலம் மொத்தத்தில் பத்தே மாதங்கள் தான். தனிமைச் சிறை, போலீஸ் "விசாரணைகள்", தடை, குழந்தைகளுக்கும், நண்பர்களுக்கும் ஓயாத தொல்லை அநேக கொலை முயற்சிகள், வீட்டுக்குள் தீக்குண்டு வீச்சு; 1976இல் சோவெட்டோ எழுச்சிக்குப் பிறகு பிராண்ட்ஃபோர்ட்டுக்கு நாடு கடத்தல், ஓயாத கண்காணிப்பு-வின்னியின் விடுதலை வேட்கைக்கு ஆதிக்க சக்திகள் அளித்து வரும் பரிசுகள் இவை.

வின்னி மாண்டெலா விடுதலைப் போர் வீராங்கனையாகக் களத்தில் நிற்கிறார் என்பது மட்டுமல்ல, வெள்ளை நிறவெறி அரசு வழங்க முன்வரும் விடுதலையை நிபந்தனைகளோடு கூடிய விடுதலையை-ஏற்க மறுக்கும் தமது கணவரின் உறுதியான நிலையையும் திடமாய் தெளிவாய் ஆதரித்து வருகிறார்.

தேசத்தின் ஈட்டி

1960 மார்ச்சில், ஸர்ப்வில் என்ற இடத்தில் கடவுச் சட்டங்களை Pass Laws எதிர்த்து அமைதியான முறையில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த ஆப்பிரிக்கர்கள் மீது இன ஒதுக்கல் அரசு அடக்கு முறையை ஏவியது. ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளுமாய் 69 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

இன ஒதுக்கல் ஆட்சி 1961 மே 31 இல் தென் ஆப்பிரிக்காவைக் குடியரசாக அறிவிக்கவிருந்தது. அதற்கு முன்னதாக அனைத்து மக்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொள்ளும் படியான தேசிய மாமன்றம் ஒன்றைக் கூட்டுமாறு ஆப்பிரிக்க தேசியக் காங்கிரஸ் கோரியது. வெள்ளைக் குடியரசை எதிர்த்து பீட்டர்மாரிட்ஸ்பர்க்கில் நடைபெற்ற ஆப்பிரிக்கர் மாநாட்டில் 1,400 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள். மாநாட்டு அரங்கில் திடீரெனக் காட்சி தந்து எழுச்சியுரை ஆற்றினார் மாண்டெலா. தேசிய மாமன்றம் கூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்காவிட்டால், பொது வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

செயல் வீரர்களைப் பிடித்து சிறையில் தள்ள ஆணை பிறப்பித்தது அரசு. தலைமறைவானார் மாண்டெலா. 1961 மே 29இல் கறுப்புத் தொழிலாளர்கள் நாடளாவிய முறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். கொடிய அடக்குமுறையையும் மீறி வேலை நிறுத்தம் வெற்றி பெற்றது.

படிப்பகம்

padippakam

சார்ப்வில் நிகழ்ச்சியும், அதையொட்டி ஆப்பிரிக்க தேசியக் காங் கிரஸ் தடை செய்யப்பட்டதும், அமைதி வழி எதிர்ப்பு வடிவங்களைக்கூட சகித்துக் கொள் ளாத அரசின் போக்கும் ஆயுதப் போராட்டம் துவக்கவேண்டிய கட்டம் வந்து விட்டதென் பதை உணர்த்தின.

1961 டிசம்பரில் பல்வேறு அரசு நிறுவனங்களிலும் நாசவேலைகள் நடந்தன. ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கான மக்கள் படை அமைக்கப்பட்டு விட்ட செய்தியை வேட்டோலைகள் அறிவித்தன. "தேசத்தின் ஈட்டி" என்பது அப்படையின் பெயர். நெல்சன் மாண்டெலா தான் அப்படையின் தளபதி- அன்று முதல் இன்று வரை.

யார் குற்றவாளி?

1962 ஆரம்பத்தில் நாட்டை விட்டு இரகசியமாய் வெளியேறிச் சென்ற மாண்டெலா அடிஸ் அபாபாவில் சர்வ ஆப்பிரிக்க மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்தினார். பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கும் சென்று தென் ஆப்பிரிக்க மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டினார். இலண்டன் சென்று தொழிற்கட்சி, லிபரல் கட்சித் தலைவர்களோடு பேசினார். அல்ஜீரியாவில் இராணுவப் பயிற்சி பெற்றார். எல்லாப் பணிகளையும் முடித்துக் கொண்டு இரகசியமாய் நாடு திரும்பினார்.

1962 ஆகஸ்ட் 5ஆம் நாள் மாண்டெலா எதிரியிடம் சிக்கினார். 1961 மே மாதம் வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டியது, சட்ட விரோத முறையில் நாட்டை விட்டு வெளியேறியது ஆகிய இரு குற்றச் சாட்டுகளின் பேரில் அவர் மீது வழக்கு தொடுத்தார்கள். மாண்டெலா தமது வழக்கைத் தாமே நடத்தினார். தம் மீதான வழக்கை அரசின் மீதும் வெள்ளை நிற வெறியர்கள் மீதுமான வழக்காய் மாற்றினார். குற்றஞ்சாட்டியவர்களே உண்மைக் குற்றவாளிகள் என்பதைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நின்று உலகுக்கு நிரூபித்துக் காட்டினார்.

முடிவில், மாண்டெலாவுக்கு 5 வருடக் கடின உழைப்பு-சிறைத்தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. அப்போது அவர் கூறுரைத்தார்: "விடுதலை செய்யப்படும்போது, அநீதிகளை அகற்றுவதற்கான போராட்டத்தைத் தொடர்வேன்; அநீதிகள் பூண்டோடு ஒழியும் வரை தொடர்ந்து போராடுவேன்".

ரிவோனியா வழக்கு

தளபதி சிறைப்பட்டபிறகும் "தேசத்தின் ஈட்டி இன ஒதுக்கலின் சின்னங்கள் மீது பாய்ந்து கொண்டுதான் இருந்தது. அந்நிய முதலீட்டாளர்களை ஊக்கமிழக்கச் செய்யும் நோக்கத்தோடு நாசவேலைகள் தொடர்ந்தன, அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்றாலும், அரசு பீதியுற்றது. பிற்போக்கு அரசுகள் பீதியுறும் போது என்ன செய்யுமோ அதைச் செய்தது-கொடிய அடக்குமுறையை ஏவியது. நீதித்துறை அமைச்சராய் இருந்த வோர்ஸ்டர் "90 நாள் சட்டத்தை" இயற்றினார். இச்சட்டத்தின்படி கைது செய்யப்படுகிற எவரையும் குற்றச்சாட்டு இல்லாமலும், யாருக்கும் தெரியாமலும் தனிமைச் சிறையில் 90 நாள் அடைத்து வைத்து விசாரிக்க போலீசுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

படிப்பகம்

padippakam

FØRSTEHÅNDS NYHEDER FRA SRI LANKA

Den danske journalist Jørgen Harboe besøgte Sri Lanka i november 1990. Dansk-Tamilsk Venskabsforening inviterede ham til Herning for at fortælle medlemmer af foreningen og andre om, hvad han så.

I det følgende et kort referat af Jørgen Harboes indlæg:

Det må være spændende for jer at høre om jeres land, dels fordi I forlod jeres land for flere år siden, dels fordi det er en dansker, som fortæller om det.
Jeg havde hørt jer indsamle penge til hjælp til flygtninge i den nordlige og østlige del af Sri Lanka gennem Dan Church Aid. Da jeg planlagde min rejse til Sri Lanka skrev jeg brev til biskop Ampalavanar i Jaffna for at kunne besøge Jaffna. Men, som I sikkert vil forstå, så fik jeg ikke noget svar på grund af situationen i landet.
Da jeg kom til Colombo, ansøgte jeg Sri Lankas myndigheder om tilladelse til at besøge Jaffna - men det blev mig nægtet. Dernæst kontaktede jeg en kristen præst i Batticallo og tog af sted. Jeg rejste med tog fra Colombo til Batticallo. Da toget kom til Polanaruwa (en gammel historisk by i østprovinsen), kom Sri Lanka hærstyrker med maskingeværer ind i toget. Toget kørte nu meget langsom af frygt for landminer. Men til alt held var der ingen landminer. Valachani er en lille by 30 km fra Batticallo. Den tur foretog jeg ad landevejen, men trods det at området skulle være tæt befolket, kunne jeg ikke se nogen mennesker. Jeg kunne kun se grønne træer, blomster og tomme huse. Kun et sted så jeg nogle musli-

படிப்பகம்

padippakam

mer. Mellem de to byer er landet rigt på ris, men jeg kunne ingen mennesker se arbejde i rismarkerne, og jeg så kun en person fiske i lagonen ved Batticallo, som ellers er en landbrugs- og fiskeriby.

En kristen præst fortalte mig om situationen efter juni 1990. Der er fortsat voldsomheder og træfninger. Alle politistatio-ner i området er lukkede efter tigerangreb. Der er intet lokal-styre. Tigre lukkede mere end 80% af skolerne for at bevise, at de har kontrol over området. Tigrene er i landområderne, og regeringssoldaterne er ikke stærke nok til at gå efter dem og bekæmpe dem der.

I juni og juli måned kæmpede tigrene med muslimske grupper som kaldes Jihad, og nu kommer muslimske grupper til tamilske landsbyer og overfalder de ubevæbnede civile landsbybeboere. Sri Lankas hærstyrker angriber ikke de muslimske grupper, og de beskytter ikke tamilerne.

Jeg talte med to forskellige personer, som havde overværet to sådanne tilfælde. I det ene tilfælde dræbte muslimske grupper 57 uskyldige mennesker; i det andet tilfælde blev 72 tamiler fanget og skudt af muslimerne; derss lig blev senere fundet.

Sri Lankas regeringsstyrker arresterer unge tamiler, torture-rer dem, slår dem ihjel og brænder dem med bildæk. Regeringen har meddelt, at 1300 personer er forsvundet mellem juni og november 1990, men tallet anslås i virkeligheden til at være ca. 5000. I øjeblikket arbejder en kommitte på at fin-de ud af klager over forsvundne personer. Kommitteen har be-kræftet ca. 300 personers forsvinden,-

படிப்பகம்

padippakam

Jeg besøgte to flygtningelejre. Den ene ligger på kirkens grund, den anden i en seminarieskolebygning. I den første er der omkring 105 familier (510 personer). Regeringen forsyner dem af og til med føde, men det er ikke tilstrækkeligt. De sanitære forhold er dårlige.

I den anden lejr er antallet af flygtninge ca. 1000. Der er ikke drikkevand, men der kommer vandforsyninger gennem Røde Kors. De sanitære forhold er her meget dårlige. Flygtningene i begge lejre sælger deres ejendele for at kunne overleve.

I et børnehjem mødte jeg 60 børn, som blev passet af præster. Dette projekt støttes fra dansk kirkeside.

Mere end 50% af Battcallo befolkning er flygtninge, ca 440.000.

Jeg anser det ikke for sandsynligt, at der bliver fred i den nær fremtid.

படிப்பகம்

padippakam

மட்டக்களப்பில் அகதிகளும், டெனிஸ் கிறிஸ்தவ உதவிச்சங்க உதவிகளும்

1990 கார்த்திகை மாதம், டெனிஸ் பத்திரிகையாளர் JØRGEN HARBOE மட்டக்களப்பிற்கு சென்று அங்குள்ள அகதிகள் நிலையை பார்வையிட்டார். அவர் நேரில் கண்டவற்றை, தமிழ் மக்களுக்கும், டெனிஸ் மக்களுக்கும் கூறும்படி, அவரை டெனிஸ்-தமிழ் தோழமை ஒன்றியமானது HERNING ற்கு அழைத்திருந்தது. 16.02.91இல் அவர் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதியை இங்கு தருகிறோம்.

நான் உங்கள் முன்னிலையில் இலங்கையின் நிலைபற்றி சில வார்த்தைகள் கூறுவது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஏனெனில், நீங்கள் உங்கள் நாட்டை விட்டு வந்து பல வருடங்கள். இரண்டாவது, நான் ஒரு டெனிஸ்காரர். நான் இலங்கைக்கு போவது என்ற திட்டமிட்டபோது, யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒருவருடன் தொடர்பு கொண்டேன். ஆனால், அவரிடமிருந்து எந்த பதிலும் எனக்கு வரவில்லை. ஏனென்று உங்களுக்குத் தெரியும். நிலைமை மிகவும் மோசமானது என்பதால் தான்.

நான் இலங்கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததும், இலங்கை அரச அதிகாரிகளை அணுகி, யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கான அனுமதிக்கு விண்ணப்பித்தேன். விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. பின்பு மட்டக்களப்பு கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒருவருடன் தொடர்பு கொண்டு, அங்குள்ள நிலைமையை பார்வையிடச் சென்றேன். புகையிரம் மூலம் மட்டக்களப்பிற்கு எனது பிரயாணத்தை கொழும்பிலிருந்து மேற்கொண்டேன். புகையிரதம் பொலநறுவையைச் சென்றடைந்ததும், இலங்கை இராணுவம் துன்னியங்கு துப்பாக்கிகளுடன் ஏறினார்கள். புகையிரதம் மிகவும் மெதுவாக, வாழைச்சேனையை நோக்கி நகர்ந்தது. ஏனெனில், கண்ணிவெடி இருக்கும் என்ற சந்தேகத்தில், அதிர்ஸ்டவசமாக எந்த கண்ணிவெடியும் இருக்கவில்லை. வாழைச்சேனை வரையும்தான் புகையிரதம் சென்றது. அதற்கு மேல் மட்டக்களப்பு வரையும் பஸ் மூலம் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டேன். மட்டக்களப்பிற்கும் வாழைச்சேனைக்கும் இடைப்பட்ட 30 கி.மீ. தூரமானது நெல் விளையும் பிரதேசமாகும். போகும் பாதையில் மக்களைக் காணவில்லை. மக்கள் இல்லாத வீடுகளும், மரங்கள் பச்சையாக இருப்பதையும், பூக்களையும் தான் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இடையில் ஒரு சில இடத்தில் முஸ்லீம் மக்களை காணக்கூடியதாக இருந்தது. மட்டக்களப்பு வாவியில் ஒருவர் மட்டும் மீன் பிடித்துக் கொண்டு இருப்பதை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

கிறிஸ்தவ பாதிரியார், மட்டக்களப்பில் 1990 ஆனி மாதத்தின் பின்பு என்ன நடைபெறுகிறது என கூறினார். மட்டக்களப்பில் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்கள் யாவும், புலிகளால் தகர்க்கப்பட்டு விட்டதாகவும், புலிகளின் பெரும்பகுதியினர் இப்போ காடுகளில் இருப்பதாகவும், இலங்கை இராணுவம், புலிகளை சந்திக்க பலம் இல்லாமல் இருப்பதாகவும், 1990 ஆனி,ஆடி மாதத்தில் புலிகளுக்கும் முஸ்லீம் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையில் சண்டை நடந்ததாகவும், இப்போ ஆயுதம் தாங்கிய முஸ்லீம் குழுக்கள், தமிழ் பொது மக்களை தாக்கி வருவதாகவும் கூறினார். மேலும் கூறுகையில், தமிழர்களை ஆயுதம் தாங்கிய முஸ்லீம்கள் தாக்கும் போது, இராணுவமோ, பொலிஸோ தெரியாது போல் இருப்பதாகவும் இருவர் கூறினார்கள். இருவரும் வெவ்வேறு இரு நிகழ்ச்சிகளை கண்டவர்கள். ஒருவர் கூறியது என்னவென்றால், ஒரு தமிழ் கிராமத்தில் புகுந்த ஆயுதம் தாங்கிய முஸ்லீம்கள் 57 பேரை வெட்டிக் கொன்டது. மற்றவர்கள் கூறியது என்னவென்றால் 72 தமிழ் பொது மக்களை முஸ்லீம்களால் லொறியில் ஏற்றிக் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். சிறிது நேரத்தில் துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டது. பிரேதங்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

படிப்பகம்

padippakam

இலங்கை இராணுவமானது புலிகளை கைது செய்வது என்று அப்பாவி இளைஞர்களை கைது செய்து, சித்திரவதையின் பின்பு கொலை செய்கிறார்கள். ரயர் உபயோகித்த கொலை செய்வதற்கான சாட்சிகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனி-கார்த்திகை 1990ல், 1300 பேர் வரை காணாமல் போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது. ஆனால் 5000 வரையில் காணாமல் போயுள்ளார்கள். காணாமல் போனவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு என அரசாங்கம் ஒரு குழுவினை அமைத்துள்ளது. இக் குழுவானது 300 பேர் காணாமல் போயுள்ளதாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

இரண்டு அகதிகள் முகாமை நேரில் சென்று பார்வையிட்டேன். ஒன்று கிறிஸ்தவ தேவாலய கட்டிடத்திலும், மற்றையது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் அமைந்துள்ளது. முதலாவது முகாமில் 105 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 500 பேர் வரையில் இருக்கிறார்கள். மற்றைய முகாமில் 1000 பேர் வரையில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இடைக்கிடை உணவு வழங்குகிறது. தங்கள் உடமைகளை விற்று மக்கள் வாழுகிறார்கள். சுகாதார வசதி மிக,மிகக் குறைவு. இல்லை என்றே கூறலாம். முதலாவதாக குறிப்பிட்ட முகாமில் ஒரு மில்லியன் இலையான்கள் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இரண்டாவது முகாமில் தண்ணீர் வசதியை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் செய்து கொடுக்கின்றது. பாம்புக்கடி, நோய் என்பவற்றால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒருவர் 60 அனாதைக் குழந்தைகளைப் பராமரித்து வருகிறார். இத் திட்டத்திற்கு டெனிஸ் கிறிஸ்தவ உதவிச் சங்கம் உதவி செய்து வருகிறது. 50% ற்கு மேற்பட்ட மட்டக்களப்பு மக்கள் அகதிகளாக உள்ளார்கள்(440,000) குறுகிய காலத்தில் ஒரு சமாதானம் ஏற்படும் என கூறமுடியாது.

படிப்பகம்

padippakam

EUROPA-RÅDETS RESOLUTION

EOROPA-RÅDET har enstemmigt vedtaget en resolution, som opfordrer regeringen i Sri Lanka til at etablere en uafhængig undersøgelseskommission med henblik på at undersøge personers forsvinden og henrettelser af personer uden forudgående retssag.

Endvidere opfordredes regeringen til straks at offentliggøre en fuldstændig oversigt over de personer, som holdes tilbage i lejre eller politistationer eller andre former for indespærring.

Resolutionen opfordrer Sri Lanka til at stå ved løftet om at tillade en FN-gruppe besøg i Sri Lanka i februar i år for at undersøge, hvorfor mennesker forsvinder.

Resolutionen lyder således:

Idet EUROPA-RÅDET refererer til de 12 medlemslandes vedtagelse den 19. oktober 1990 om Sri Lanka med speciel bekymring over krænkelse af menneskerettighederne i Sri Lanla, og med reference til udtalelse fra Sri Lankas præsident om, at nødhjælpen i oktober 1990 var støtte til regeringens politik og program,

og med reference til EUROPA-PARLAMENTETS resolution i juli 1990 om Sri Lanka,

og på baggrund af,

- at utallige mennesker er forsvundet eller er blevet henrettet uden domfældelse, og at det fortsat sker,

படிப்பகம்

padippakam

-at JVP's vold bidrog til brutalitet og undertrykkelse,

-at fornyet konflikt med LTTE i juni 1990 har forværret problemerne i det nordlige og østlige Sri Lanka,

- at omkring 1500 dokumenterede tilfælde af forsvinden eller henrettelse uden domfældelse blev overgivet FN i november 1990 af medlemmer af Europa-Parlamentet,

- at ingen vedvarende løsning på konflikten kan findes uden garanti for lige rettigheder for alle i Sri Lanka uanset religion, kaste, klasse, race eller etnisk baggrund,

opfordrer EUROPA-PARLAMENTET Sri Lankas regering til at:

- oprette en uafhængig undersøgelseskommission med henblik på at undersøge folks forsvinden og henrettelser uden dom,
- offentliggøre straks en fuldstændig oversigt over de personer, som tilbageholdes i lejre, politistationer eller under andre former for indespærring,
- indfri det løfte, der er givet til FN om, at en FN arbejdsgruppe kan besøge Sri Lanka i februar 1991 for at undersøge de nævnte problemer.

EUROPA-PARLAMENTET

- opfordrer medlemslandene til at sikre overholdelse og en bedre udvikling af menneskerettighederne før yderligere hjælp gives,

- instruerer rådets præsident til at forelægge rådets resolution for medlemslandenes udenrigsministre og at lade den tilgå regeringen i Sri Lanka.

படிப்பகம்

padippakam

Sammenslutningen af Tamilsk-Danske Foreninger

REFERAT AF STIFTENDE REPRÆSENTANTSKABSMØDE I RANDERS D. 9. FEBRUAR 1991 KL. 10.00 - 16.00.

DAGSORDEN:

1) Valg af dirigent og referent.
2) Planlægningsgruppens redegørelse:
   a) formålet med organisationen,
   b) organisationens påtænkte opbygning,
   c) budgetforslag og fremtidig økonomi.
3) Drøftelse af vedtægtsforslag, eventuelle ændringer, endelig vedtagelse.
4) Forslag fra deltagerne.
5) Valg:
   a) 7 medlemmer til forretningsudvalg,
   b) 4 suppleanter,
   c) 2 revisorer, 1 revisorsuppleant (såfremt vi får del i offentlige midler, kan der blive tale om at skulle benytte en statsautoriseret revisor).
6) Arbejdsopgaver for forretningsudvalget.

DELTAGERE:

Fredericia: Nallai Anamthan, Nadesapillai Sasitharan.
Vejle: A.G.Lesley, T.Sriganesamoorthy.
Horsens: P.Sakthivel, S.Satkunarasa.
Herning: T.Selvakumar, T.Lorentzen.
Hosltebro: Gertrud Schultz, Karunaharan Sinnathamsy.
Randers: Inger-Margrethe Habekost, K.Thiruravichandran.

Holbæk: Afbud p.gr.a. vejret.
Ålborg: Afbud p.gr.a. flere sammenfaldende omstændigheder.

REFERAT:

Ad.1. Inger-Margrethe valgtes til både dirigent og referent.

Ad.2. Thorbjørn redegjorde for planlægningsgruppens tanker:
a) foreningen skal varetage tamilers fællesinteresser over for bl.a. offentlige instanser af enhver art; tage sig af problemer, som lokalforeningerne ikke har mulighed for selv at klare; være en fællesinstans myndighederne kan henvende sig til; hjælpe de lokalforeninger, som ønsker støtte f.eks. til igangsættelse o.m.a.

படிப்பகம்

padippakam

Foreningen skal IKKE blande sig i lokalforeningernes daglige dispositioner, IKKE styre lokalforeningerne.

Foreningen skal have samme funktion som f.eks. LDF og INDsam.

b) M.h.t. foreningens organisation henvises til vedtægterne.

c) Det årlige budget skønnes at blive 35-40.000 kr. som søges skaffet til veje gennem medlemskontingenter og støtte fra offentlige og private fonde m.v. Der er allerede søgt en del steder, og de første afslag er modtaget.

Ad.3. Efter indgående drøftelse af det af planlægningsgruppen udarbejdede forslag til vedtægter, og efter at der var foretaget enkelte ændringer, blev forslaget vedtaget enstemmigt.

Ad.4. Dette punkt kobledes sammen med foregående.

Ad.5. Resultatet af valgene:

a) Forretningsudvalg: Nallai Anamthan (Fredericia), T.Sriganesamoorthy (Vejle), P.Sakthivel (Horsens), T.Selvakumar (Herning), T.Lorentzen (Herning), Fl. Skindhøj (Holstebro), Inger-Margrethe Habekost (Randers).

b) Suppleanter: Lars Hansen (Fredericia), Karunaharan Sinnathamsy (Holstebro), - ? - (Ålborg), K.Thiruravichandran (Randers).

c) Revisorer: Mary -?- (Randers), A.G.Lesley (Vejle). Suppleant: Nadesapillai Sasitharan (Fredericia).

Ad.6. Aktuelle arbejdsopgaver:

a) indhente oplysninger om de 8 medlemsforeningers medlemstal som grundlag for kontingentberegning; kontingentet fastsattes til: foreninger med over 100 medlemmer betaler 10 kr. pr. medlem, foreninger med under 100 medlemmer betaler 5 kr. pr. medlem (gælder kun første år).

b) Rejseudgifter for 9/2 betales af Herning og Holstebro: Fredericia 344,-kr, Vejle 315,-kr, Herning 300,-kr, Holstebro 300,-kr.

c) FU skal søge midler til foreningens drift; åbne en girokonto så snart det bliver nødvendigt; kontingentet skal indbetales inden 31 marts i år.

படிப்பகம்

padippakam

d) Større opgaver, langsigtede planer:
intensivering af informationsvirksomhed herunder over for de 8 direkte berørte kommuner, KL og øvrige myndigheder; undervisningsmaterialer; problemer vedr. familiesammenføring, asyl/opholdstilladelse, tamiler i Røde Kors-regi; større årligt kulturarrangement i skiftende byer; fortegnelse over (kontakt til) personer med særlige kvalifikationer - et "specialistpanel"; kursusvirksomhed for undervisere, foreningsledere o.a.; oplysning af forskellig art fra FU til lokalforeningerne og vice versa.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER:

Første møde i forretningsudvalget afholdes fredag d. 22. marts kl. 18.00 hos Selvakumar, Porsvænget 7,3.sal, Herning.
Først når FU har konstitueret sig, kan fast adresse for SAMMENSLUTNINGEN AF TAMILSK-DANSKE FORENINGER oplyses. Indtil da kan kontakten ske via Dansk-Tamilsk Venskabsforening i Herning.
Næste repræsentantskabsmøde finder sted i Fredericia i 2. kvartal 1992.

படிப்பகம்

padippakam

தமிழ்-டெனிஸ் ஒன்றியங்களின் ஒருங்கிணைப்பு 09-02-91ல் Randersல் இடம் பெற்ற, ஒன்றியப்பிரதிநிதிகளின் முதலாவது கூட்ட அறிக்கை

<u>கூட்டத்தில் பங்குபற்றியோர்</u>:

Fredericia நல்லையானந்தன், ந.சந்திரன்.
Vejle வெல்லி, ரி.சிறீகணேசமூர்த்தி.
Horsens பீ. சகதிவேல், எஸ் சற்குணராசா.
Herning த.செல்வக்குமார், T.Lorentzen
Holstebro Gertrud Schultz, எஸ்.கருணாகரன்.
Randers: Inger Margreth Habekost,
கே.திருரவிச்சந்திரன்
Holbæk, Ålborg தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் பங்கு கொள்ளவில்லை.

Inger Margreth தற்காலிக தலைவராகவும், அறிக்கை தயாரிப்ப தற்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சி நிரலின் இரண்டாவது விடயமான திட்டமிடல் செயற்குழுவின் அறிக்கை, ஒன்றியத்தின் நோக்கம், ஒன்றியத்தின் கருத்துக்கள், வரவு, செலவு பிரேரணை என்பன விரிவாக ஆராயப்பட்டது. Thorbjørn இதனை மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார். சில செயல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த கலை, கலாச்சார ஒழுங்குகளை ஒழுங்கு செய்வதற்கு பிராந்திய ஒன்றியங்களுக்கு எவ்வாறு உதவி செய்ய முடியும் என்றும், இவ் ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பானது, பிராந்திய ஒன்றியங்களின் செயல்பாடுகளில் தலையிடாது எனவும் கூறினார். இவ் ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பானது (LDF) டெனிஸ் அகதிகள் நட்புறவுத் தேசிய கழகம், (Ind-sam) குடியேறியோர் ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பு போன்ற வடிவம், செயல்பாடு கொண்டது என தெளிவுபடுத்தினார்.

ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பிற்கு வருட செலவானது 35-40,000 குரோனர் ஆகும். இதற்கு அங்கத்தவர் பணமாக பிராந்திய ஒன்றியங்களிடம் இருந்து பணம் சேகரிக்கப்படும். மிகுதிப் பணத்தைப் பெறுவதற்கு வேறு, வேறு நிதிகளிடம் இருந்து பண உதவி கோரியுள்ளோம். ஏற்கனவே ஒரு விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது.

பிரதிநிதிகள் பிரேரணைகள், சட்டத் தொகுப்பின் பிரேரணை, விவாதம், திருத்தம், தீர்மானம் என்பன இடம் பெற்றது. சில திருத்த மாற்றங்களுடன் சட்டத் தொகுப்பானது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

மதிய இடைவேளையைத் தொடர்ந்து, செயல்பாட்டுக்குழு (நிர்வாகக்குழு) விற்கான தெரிவு இடம்பெற்றது. நல்லையானந்தன் (Fredericia), ரி. சறீகணேசமூர்த்தி (Vejle), பீ. சக்திவேல் (Horsens), ரி. செல்வக்குமார் (Herning), Thorbjørn (Herning), Fleming Skinhøj (Holstebro), Inger Margreth (Randers) ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

படிப்பகம்

padippakam

பதில் செயல்பாட்டுக்குழு உறுப்பினர்களாக Lars Hansen (Fredericia), எஸ்.கருணாகரன்(Holstebro), -?-(Alborg) , கே.ரவிச்சந்திரன்(Randers), ஆகியோரும் கணக்கு பரிசோதகராக Mary (Randers), A.G.Lesley (Vejle), ஏ.ஜீ.லெஸ்லி(Vejle)யும், பதில் கணக்கு பரிசோதகராக நடேசபிள்ளை சசிதரனும் (Fredericia) தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்

வேறு பிரேரணைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் சில விடயங்கள் ஆராயப்பட்டு முடிவு எடுக்கப் பட்டது.

(அ). <u>அங்கத்தவர் பணம்</u>: 100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பிராந்திய ஒன்றியங்கள் அங்கத்தவர் ஒன்றக்கு 10 குரோனர் வீதம், 100ற்குக் குறைந்த அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பிராந்திய ஒன்றியங்கள், அங்கத்தவர்களுக்கு 5 குரோனர் வீதமும் கட்ட வேண்டும் (முதல் வருடத்திற்கு).

(ஆ). <u>9.2.91ல் ஏற்பட்ட பிரயாணச் செலவு</u>: இதனை Herningம், Holstebroம் செலுத்துவது.
<u>செலவு</u>: Fredericia 334Kr., Vejle 315 kr., Herning 300 kr., Holstebro 300 kr.

(இ) செயற்பாட்டுக் குழுவை, தபாற் கந்தோர் கணக்கை(Giro)) சீக்கிரம் ஆரம்பிக்கும்படியும், ஒன்றிய சடைமுறைக்குத் தேவையான செலவுப் பணத்தை தேடும்படியும், இவ் ஆண்டுக்கான சந்தாப் பணத்தை 31.03.91ற்கு முன்பு சேகரிக்கும்படியும் கேட்கப்பட்டது.

(உ) <u>வேலைத்திட்டம்</u>: எட்டு உள்ளூர் ஆட்சி சபைகளுடன், உள்ளூராட்சி சபை தேசிய கழகத்துடன், அதிகாரிகளுடன் செய்தி பரிமாறல் வலுப்படுத்துதல், தமிழ் மொழி கற்பிற்பதற்கான புத்தகங்கள், உபகரணங்கள் சேகரிக்க உதவி செய்தல், குடும்ப ஒன்றிணைப்பு, அரசியல் தஞ்சம்/ வதிவிட அனுமதி, செஞ்சிலுவைச் சங்க முகாமில் அரசியல் புகலிடத்திற்காக எதிர்பார்த்து இருக்கும் தமிழர்களின் நிலைமை, வருடா வருடம் கலாச்சார விழா, தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கான விசேட உதவி, பிராந்திய ஒன்றியங்களுக்கும், செயல்பாட்டு குழுவிற்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பு என்பனவற்றை நடைமுறைப்படுத்தலாகும்.

<u>முடிவு</u>: செயல்பாட்டுக் குழுவின் முதல் கூட்டம் 22.03.91 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு Porsvænget 7, 2-5 ல் நடைபெறும். முதல் செயல்பாட்டு குழு கூட்டத்தின் பின்பு ஒன்றிய ஒருங்கிணைப்பின் தொடர்பு விலாசம் பிராந்திய ஒன்றியங்களுக்கு அறிவிக்கப்படும். அதுவரையும் டெனிஸ்-தமிழ் தோழமை ஒன்றியம், Herningடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

அடுத்த பிரதிநிதிகள் கூட்டமானது **FREDERICIA** வில் 1992ம் ஆண்டு 1-4 ற்கும் 30-6ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நடைபெறும்.

படிப்பகம்

padippakam

VEDTÆGTER FOR "SAMMENSLUTNINGEN AF TAMILSK-DANSKE FORENINGER"

§1 stk.1: Foreningens navn er "Sammenslutningen af Tamilsk-Danske Foreninger". - Foreningen er en paraplyorganisation for tamilsk-danske venskabsforeninger og for foreninger med et flertal af tamilske medlemmer.

stk.2: Foreningen er en selvstændig, demokratisk og partipolitisk uafhængig organisation.

§2 Foreningens formål er at støtte og koordinere lokalforeningernes arbejde for tamilske flygtninge ved bl.a. at

- bistå de tamilske medlemmer i forbindelse med deres integration i det danske samfund,
- yde støtte til lokalforeningerne i forbindelse med løsning af sociale problemer og gennemførelse af kulturelle arrangementer,
- bidrage til oplysning af offentligheden om tamilsk kultur m.v. med det formål at øge befolkningens forståelse for og accept af flygtningene og deres baggrund,
- tilbyde særlig støtte til tamilske børn og unge gennem personlig hjælp og rådgivning,
- bidrage til udarbejdelse af tamilsksproget undervisningsmateriale til brug ved modersmålsundervisning,
- indhente information om aktuelle forhold i Sri Lanka og videregive denne til offentlige myndigheder og humanitære organisationer,
- yde hjælp i forbindelse med repatriering i samarbejde med andre organisationer.

§3 stk.1: Foreningens højeste myndighed er repræsentantskabet, som består af højst 2 repræsentanter fra hver medlemsforening. Repræsentantskabet træffer beslutning om foreningens arbejdsområder.

stk.2: Hver medlemsforening har én stemme på repræsentantskabsmødet. Repræsentantskabets beslutninger træffes ved simpelt flertal blandt de fremmødte.

stk.3: Såfremt et ønsket ekstraordinært repræsentantskabsmøde ikke kan gennemføres, vil der i særlige tilfælde kunne foretages afstemning pr. brev. Stemmeafgivningen sker da efter de samme retningslinier som nævnt under stk.2.

படிப்பகம்

padippakam

§4 stk.1: Under ansvar over for repræsentantskabet varetages foreningens daglige ledelse af et forretningsudvalg (FU) bestående af 7 medlemmer - 4 tamilske og 3 danske - samt 4 suppleanter - 2 tamilske og 2 danske. Forretningsudvalget disponerer over foreningens aktiver.

stk.2: Forretningsudvalgets medlemmer, som skal være medlemmer af en lokalforening, vælges for 2-årige forskudte perioder, således at 3 medlemmer er på valg det ene år og 4 medlemmer det følgende år. Suppleanterne, som også skal være medlemmer af en lokalforening, vælges for 1 år ad gangen. Forretningsudvalget konstituerer sig selv med formand, næstformand, kasserer og sekretær.

stk.3: Forretningsudvalget kan eventuelt i samarbejde med medlemsforeningerne nedsætte arbejdsgrupper i forbindelse med større projekter, som kræver særlig kapacitet og faglig viden.

stk.4: Forretningsudvalget kan repræsentere medlemsforeningerne ved samarbejde med andre organisationer med tilsvarende formål både i Danmark og i andre lande.

§5 stk.1: Foreningen tegnes i det daglige af kassereren samt formanden eller næstformanden.

stk.2: Foreningens regnskabsår løber fra 1. april til 31. marts. Regnskabet revideres af 2 revisorer udpeget af repræsentantskabet eller af en statsautoriseret revisor udpeget af repræsentantskabet, såfremt en tilskudsgivende offentlig myndighed skulle forlange det.

§6 Det ordinære repræsentantskabsmøde indkaldes af forretningsudvalget til afholdelse i 2. kvartal og indvarsles ved skriftlig meddelelse til medlemsforeningerne senest 4 uger før mødet. Spørgsmål og forslag, der ønskes behandlet på repræsentantskabsmødet, skal være forretningsudvalget i hænde skriftligt senest 14 dage før mødet. Repræsentantskabsmødet ledes af en dirigent valgt uden for forretningsudvalget.

§7 stk.1: Kontingentet fastsættes på det ordinære repræsentantskabsmøde.

stk.2: For at være stemmeberettiget skal medlemsforeningerne have indbetalt forfaldent kontingent senest ved repræsentantskabsmødets begyndelse.

படிப்பகம்

padippakam

§8 Det ordinære repræsentantskabsmødes dagsorden er:

1. Valg af dirigent.
2. Forretningsudvalgets beretning.
3. Godkendelse af forretningsudvalgets beretning.
4. Fremlæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab for sidste regnskabsår.
5. Fremlæggelse og godkendelse af forretningsudvalgets forslag til budget - herunder kontingent - for det nye regnskabsår.
6. Eventuelle forslag til vedtægtsændringer.
7. Indkomne forslag.
8. Valg af 3(4) medlemmer til forretningsudvalget og valg af 4 suppleanter, 2 revisorer og 1 revisorsuppleant.
9. Eventuelt.

§9 Ændring af gældende vedtægter kræver, at mindst 2/3 af det samlede repræsentantskab på et ordinært møde stemmer for forslaget.

§10 stk.1: Udmeldelse af foreningen skal ske skriftligt til forretningsudvalget senest d. 28. februar til udtræden pr. 31. marts samme år. Udtrådte medlemsforeninger har ingen krav på foreningens aktiver.

stk.2: Foreningen kan opløses på et repræsentantskabsmøde, såfremt 2/3 af det samlede repræsentantskab stemmer for forslaget. Ved opløsning fordeler forretningsudvalget foreningens midler blandt medlemsforeningerne i forhold til disses indbetalte kontingenter. Såfremt medlemsforeningerne samtidig ophører med at eksistere, fordeles midlerne ligeligt og efter repræsentantskabets skøn mellem foreninger, der varetager socialt og humanitært arbejde blandt flygtninge.

Ovenstående vedtægter er i denne form vedtaget på det stiftende repræsentantskabsmøde i Randers d. 9. februar 1991 af 12 fremmødte repræsentanter, 2 fra hver lokalforening i følgende byer: Fredericia, Vejle, Horsens, Herning, Holstebro og Randers.

படிப்பகம்

padippakam

தமிழ்-டெனிஸ் ஒன்றியங்கள் இணைந்த கூட்டிணைப்பு ஒன்றியத்திற்கான சட்ட தொகுப்பு

1.(1). இவ் இணைப்பின் பெயர் "தமிழ்-டெனிஸ் ஒன்றியங்களின் ஒருங்கிணைப்பு ஆகும். தமிழ்-டெனிஸ் தோழமை ஒன்றியங்களும் பெரும்பாண்மையான தமிழ் அங்கத்தவர்களை கொண்ட ஒன்றியங்களும், இதனுள் அடங்கும்.

(2). இவ்வொன்றியமானது சுதந்திரமான, ஜனநாயகமான, அரசியல் கட்சி சார பற்றதாகும்.

2. <u>ஒன்றியத்தின் நோக்மானது,</u> அங்கத்துவ ஒன்றியங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதும், ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதும் மற்றும் பல.

(1). டெனிஸ் சமுதாயத்தில், தமிழ் அங்கத்தவர்கள் தங்களை ஒருங்கிணைத்து கொள்வதற்கு உதவி செய்தல் (பங்கு கொள்ளுதல்).

(2). சமுக பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், கலாச்சார ஒழுங்குகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், ஆதரவு, உதவி என்பன வழங்குதல்.

(3). டெனிஸ் மக்கள், தமிழ் அகதிகளின் கலை, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், பின்னனி என்பவற்றை புரிந்து கொள்ளவும், ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையிலான முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு, உதவி அளித்தல்.

(4). விசேடமாக தேவை ஏற்படும் பட்சத்தில் தமிழ் சிறுவர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் உதவி செய்தல், ஆலோசனை வழங்குதல் என்பனவாகும்.

(5). தமிழ் கற்பதற்கான முழு உதவி (பாடத் திட்டங்கள், புத்தககங்கள், உபகரணங்கள்) ஆதரவு வழங்குதல்.

(6). மனித உரிமைகளுக்காக செயல்படும் சங்கங்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், இதுபோன்ற அமைப்புகளுக்கும், இலங்கையின் நிலைமைபற்றிய தகவல்களை வழங்குதல்.

(7). தாயகம் திரும்புவோரின் பிரச்சனைகளுக்கு, ஏனைய உதவி ஸ்தாபனங்களுடன் இணைந்து செயல்படுதல்.

3.(1). பிரதிநிதிகள் சபையே அதிகக்கூடிய அதிகாரத்தை கொண்டதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு ஒன்றியங்களிலும் இருந்து ஆகக்கூடியது இரண்டு பேர் பிரதிநிதிகள் சபையில் பங்குகொள்ள முடியும். வேலைத் திட்டங்களையும் பிரதிநிதிகள் சபையே தீர்மானிக்கும்.

(2). ஒவ்வொரு அங்கத்துவ ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரு வாக்குரிமை மட்டும் உண்டு. பிரதிநிதிகள் சபையின் முடிவுகளுக்கு ஒரு அதிகப்படியான வாக்கு போதுமானதாகும்.

(3). மேலதிக பிரதிநிதிகள் சபைக்கூட்டம் ஒனறுக்கு கோரிகைவிடும் பட்சத்தில ஏதாவது காரணங்களால் கூட்டம் கூட்டமுடியாது போனுல், கடிதமூலம் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

4.(1). ஒன்றியத்தின் அன்றாட செயற்பாடுகளுக்கு, ஒன்றிய செயல்குழுவானது பொறுப்பாகும் இதில் 7 உறுப்பினர்கள் அடங்குவார்கள். (4 தமிழ், 3 டெனிஸ்). இதற்கு மேலாக 4 பதில் அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள் (2 டெனிஸ், 2 தமிழ்). இவர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இவர்களின் தெரிவு 2 வருடத்திற்காகும். ஆதாலால் முதல் ஆண்டு 3 உறுப்பினர்களும் அடுத்த ஆண்டு 4 உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். பதில் அங்கத்தவருடைய காலம் ஒரு வருடமாகும். ஒன்றிய செயல் குழுவானது, தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோரைக் கொண்டதாகும். செயல்குழுவானது நிர்வாக சட்டங்களைத் தாங்களே தீர்மானித்துக்கொள்வார்கள்.

(1). ஒன்றியத்தின் செயல்குழுவானது, தேவை ஏற்படும் பட்சத்தில் ஒன்றிய அங்கத்துவ ஒன்றியங்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட குழுவுடன் சேர்ந்து செயல்படும். இச்செயல்பாடானது சில திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த உதவியாக அமையும்.

படிப்பகம்

padippakam

(2). டென்மார்க்கில் மட்டும் அன்றி வேறு நாடுகளிலோ, இதே நோக்கங்களை கொண்ட ஒன்றியங்களுடன், தெரிவுக் குழுவானது, ஒன்றிய சார்பாகச்செயற்படும்.

(3). செயல்க்குழுவானது, ஒன்றிய செயல்பாடுகளுக்கு வேண்டிய செயல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும்.

5.(1). ஒன்றியக் கொடுப்பனவுகள் காசாளர், தலைவர், உபதலைவர் உட்பட யாராவது இருவரின் கையொப்பத்துடன் நிறைவேற்றப்படும்.

(2). ஒன்றியக்கணக்கு ஆண்டானது 01-04ல் இருந்து 31-03 வரையுமாகும்.

(3). ஒன்றியக்கணக்கானது, பிரதிநிதிகள் சபையால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இரண்டு கணக்கு பரிசோதகரால் பரிசோதிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது, அதிகாரிகளிடம் பணஉதவி பெறும்பட்சத்தில்,பிரதிநிதிகள் சபையால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்க உத்தரவு பெற்ற கணக்கு பரிசோதகரால், பரிசோதிக்கப்படவேண்டும்.

6. வருடாந்த பிரதிநிதிகள் சபைக் கூட்டமானது, வருடத்தின் இரண்டாவது கால் பகுதியில் (அதாவது 01. 04 ற்கும் 30.06 ற்கும் இடையில்) தெரிவுக் குழுவால் கூட்டப்படும். எழுத்து மூலமான அறிவித்தல் குறைந்து கூட்டத்திகதிக்கு 4 வாரங்களுக்கு முன்பு அறிவிக்கப்படவேணடும். அங்கத்துவ ஒனறியங்கள் கேள்விகள், பிரேரணைகள் முன்வைக்கவிரும்பின் கூட்டத்திற்கு 14 நாட்களிற்கு முன்பு தெரிவுக்குழுவிறகு அனுப்பவேணடும். தெரிவுக்குழுவில் அங்கம் வகிக்காத ஒருவர், பிரதிநிதிகள் சபைககூட்டத்தை நடத்துவதற்கு தெரிவுசெய்யப்படுவர்.

7.(1).வருடாந்த பிரதிநிதிகள் சபைக் கூட்டத்தில் வருட சந்தாப்பணம் தீர்மானிக்கப்படும்.

(2). வருட சந்தாப்பணத்தை, பிரதிநிதிகள் சபைக்கூட்டத்திற்கு முன்பு செலுத்தும் ஒன்றியங்கள் மட்டும் வாக்களிக்கும் உரிமை கொணடவாகள் ஆவார்கள்.

8. வருடாந்த பிரதிநிதிகள் சபைக்கூட்ட நிகழ்ச்சிநிரல்

(1). தற்காலிக தலைவர் தெரிவு.

(2). செயல் குழுவின் ஆண்டு அறிக்கை.

(3). ஆண்டு அறிக்கை விவாதமும் முடிவும்.

(4). கணக்கு பரிசோதகரால் பரிசோதிக்கப்படும். இறுதி ஆண்டுக்கான கணக்கு அறிக்கை சமாபித்தலும் விவாதமும் முடிவும்

(5). புதிய ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட பிரேரணையும் முடிவும்

(6). சட்ட தொகுப்பின் மாற்றங்களுக்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமாயின் பிரேரணைகள்.

(7). முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணைகள்

(8). செயல் குழுவிற்கான தெரிவு, 3 (4) உறுப்பினாகள், ஒனறியத் செயற் குழுவிற்கும், 4 பதில் உறுப்பினர்களும், 2 கணக்கு பரிசோதகாகளும், 1 பதில் கணக்கு பரிசோதகரும் தெரிவு செய்யப்படுவாாகள்

(9). வேறு விடயங்கள்

9. ஒன்றியச சட்ட தொகுப்பில் மாற்றம் செய்வதற்கு, பிரதிநிதித்துவ ஒன்றியங்களின் 2/3 பங்கு வாக்குகள் வேண்டுமானதாகும்.

10.(1). நடப்பு ஆண்டில் 31-03டன் ஒனறிய அங்கத்துவத்தில இருந்து விலகிககொளளவிரும்பும் ஒனறியங்கள் அதே வருடம் 28, 02ற்கு முன்னர் எழுத்து மூலம் ஒன்றியச் செயல் குழுவிறகு அறிவிககவேண்டும். இவ்வாறு விலகிக் கொளளும் ஒன்றியங்களாவன ஒன்றியச்செயல் பாட்டில் உரிமையற்றவர்களாவர்.

(2). அங்கத்துவ ஒனறியங்களில் 2/3 பங்கு ஒனறியத்தை கலைக்க விரும்பும் பட்சத்தில் அங்கத்துவ சந்தாப்பணம் செலுத்திய விகிதாசாரத்தில், அவ் ஒன்றியங்களுக்கு பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டு மிகுதிப் பணமானது, ஒன்றியங்களின் அபிப்பிராயப்படி சமூக, மனிதாபமான, அகதிகள் என்பனவற்றுக்கு உபயோகிக்கப்படும்.

படிப்பகம்

padippakam

Myter Og Virkelighed I Flygtningedebatten

af Arne Piel Christensen, generalsekretær, Dansk Flygtningehjælp
og cand. jur. Morten Kjærum, afdelingsleder, Dansk Flygtningehjælp

På det netop overståede UNHCR eksekutivkomité møde udtalte een af de vestlige delegationer, at det ville have klædt UNHCR i sin "Note on Protection" at have fremhævet, at den historiske situation, som skabte UNHCR, ikke længere er til stede. Den holdning, at den kolde krig nu er overstået og flygtningeproblemet dermed løst, gik igen på forskellig måde i en lang række af indlæggene. Der skal ikke bores særlig dybt i virkelighedens verden, før udsagnets uholdbarhed viser sig klart.

De vestlige regeringer synes i øjeblikket på en lang række punkter at bygge deres politik på lignende myter og falske forestillinger. Vi skal i det følgende se nærmere på nogle af de opfattelser, som går igen i diverse regeringsoplæg.

Udgangspunktet for mytedannelsen er, at flygtningesituationen i dag er væsentlig forskellig fra tidligere. Selvfølgelig er der forhold i dagens verden, som påvirker flygtningesituationen, som ikke var til stede tidligere - især massemedierne (TV) og den lettere adgang til at transportere sig over lange afstande. Men der er mindst lige så mange lighedspunkter mellem nutidens og tidligere flygtningesituationer:

- Mennesker flygter stadig fra undertrykkelse af basale menneskerettigheder, krig, borgerkrig og vold.

- Nogle flygtninge kan i dag som tidligere få beskyttelse i deres egen region af verden, hvor andre må og har måttet flygte over lange afstande.

- I dag som tidligere er nogle flygtningegrupper populære, andre upopulære. Fritjof Nansen var en helt, fordi han hjalp flygtninge ud af Sovjet i 20'erne. Mærsk-rederiet fik en hæderspris, fordi de havde samlet mange vietnamesiske bådflygtninge op fra havet, og Thorvald Stoltenberg blev sammen med mange andre hædret i Østrig i 1956 for at hjælpe ungarere ud af Ungarn. De mange jødiske flygtninge ombord på skibet St. Louis blev returneret - først fra Havana og senere fra andre amerikanske havne til Tyskland i 1939 og flyselskaberne, som hjælper iranske flygtninge i sikkerhed, får ingen medaljer - men bøder.

- I Sverige i 1938 gav ledende politikere udtryk for, at man ikke i Sverige ville have antisemitisme, så derfor ønskede man ikke at modtage jøder fra Tyskland. I Danmark i 1986 sagde ledende politikere, at man ikke ville have raceuro i Danmark, så derfor ville man stramme udlændingelovens regler om asylsøgeres adgang til landet.

Hvis man vil bygge videre på, at flygtningesituationen er væsentlig forskellig i dag end tidligere, må dette udsagn underbygges langt bedre, end vi hidtil har set.

Den lave anerkendelsesprocent eller de såkaldte tynde flygtningesager bruges som dokumentation for, at de asylsøgere, der ankommer til Europa i disse år, hovedsagelig er flygtet af økonomiske grunde frem

படிப்பகம்

padippakam

for en forfølgelsesrisiko i hjemlandet. Den lave anerkendelsesprocent skyldes imidlertid i vid udstrækning, at de europæiske regeringer ikke fortolker konventionen i overensstemmelse med dens ordlyd:

De statsløse palæstinensere fra Libanon bliver i Vesttyskland ikke anerkendt som flygtninge, men får tildelt en såkaldt Duldung. Det sker på trods af, at de klart er omfattet af Flygtningekonventionen. UNHCR har adskillige gange påtalt over for de vesttyske myndigheder, at de statsløse palæstinensere bør anerkendes i henhold til Flygtningekonventionen.

Frankrig er et af de eneste lande i Europa, som anerkender tamilske flygtninge fra Sri Lanka som flygtninge under konventionen. Hvis man anerkender, at det tamilske mindretal forfølges og derfor har behov for beskyttelse, er flygtninge fra denne gruppe omfattet af flygtningekonventionen. I de fleste lande får de en de facto status, Duldung eller bliver bare "tålt".

Ud over disse to talmæssigt store grupper kan nævnes irakiske kurdere, forskellige andre etniske og religiøse mindretal i Mellemøsten, som også er omfattet af konventionen, hvis de er i en forfølgelsessituation. Hvis de europæiske regeringer fulgte konventionens ordlyd, ville en langt større del af de asylsøgere, som kommer til Europa i disse år, blive anerkendt som konventionsflygtninge. Den lave anerkendelsesprocent bliver derfor brugt i debatten langt videre, end hvad der er basis for.

En af de væsentlige årsager til, at den lave anerkendelsesprocent ikke har ført til direkte overtrædelser af Flygtningekonventionens artikel 33, non refoulement er, at de europæiske lande ikke returnerer de pågældende til hjemlandet og dermed de facto giver dem beskyttelse. Denne beskyttelse gives på forskellig måde:

I de nordiske lande har man hidtil givet dem en regulær opholdstilladelse i form af de facto status eller en opholdstilladelse af humanitære grunde. I Vesttyskland tildeles de en såkaldt Duldung, i Storbritannien en "exceptional leave to remain", og i andre lande "tolereres" deres tilstedeværelse.

Den lave anerkendelsesprocent benyttes i debatten og i de politiske oplæg som argument for, at man i stedet for at modtage spontane flygtninge bør give plads til flygtninge, som kommer fra FN´s flygtningelejre. Det sker ofte ud fra rene ressourcemæssige overvejelser, men også ud fra en vurdering af, at disse flygtninge er mere "rigtige" flygtninge.

UNHCR er ofte i en situation, hvor man ikke kan foretage den individuelle prøvelse i dybden som følge af for få ressourcer. Som regel anser UNHCR da heller ikke den individuelle prøvelse for nødvendig, da man anerkender, at en person kan være forfulgt alene, fordi han/hun tilhører en særlig race, etnisk gruppe, religion eller lignende. Det vil i realiteten sige, at de personer, der bliver anerkendt som flygtninge i Vesteuropa, har fået prøvet deres sager langt grundigere end flertallet af de personer, der bliver anerkendt som flygtninge under UNHCR rundt om i verden. Det er altså en falsk modsætning at stille UNHCR-flygtningene op som de "rigtige" flygtninge over for de flygtninge, som ankommer spontant til Vesteuropa. Man kunne polemisk anføre, at mange af de personer, der får afslag på flygtningestatus i de vesteuropæiske lande, ville kunne få en flygtningestatus gennem UNHCR-systemet, hvis der var et sted, de kunne vende sig til, hvilket ofte

படிப்பகம்

padippakam

er problemet.

Flygtningehøjkommissær Thorvald Stoltenberg har da også fremhævet, at han er tilfreds med, at f.eks. Danmark giver beskyttelse til de facto flygtninge. Han anfører, at den danske politik således er i overensstemmelse med realiteterne i verden, hvor den overvejende del af de flygtninge, som UNHCR tager sig af, tilhører denne kategori. Når disse flygtninge modtager bistand fra UNHCR, er det ofte på baggrund af en konkret beslutning, hvor det internationale samfund har bedt højkommissæren om at bruge "his good office" eller i henhold til en FN resolution. For flygtningenes dagligdag og i forhold til den beskyttelse de har behov for, er distinktionen underordnet. Hvis nogle af disse flygtninge af den ene eller anden grund har behov for at blive genbosat, bliver de da også som regel modtaget som flygtninge i henhold til konventionen. Man kan således sige, at der i princippet bliver arbejdet med to forskellige flygtningedefinitioner: En i UNHCR-systemet ude i verden og en i de europæiske lande.

Det flygtningebegreb, de europæiske stater opererer med, er et billede på et fåtal personer. Selv ikke umiddelbart efter 2. Verdenskrigs afslutning blev flygtningebegrebet anvendt med en så snæver individfiksering , som man har introduceret i sidste halvdel af 80'erne. De flygtninge, som blev anerkendt som konventionsflygtninge fra de østeuropæiske lande, havde næppe stærkere forfølgelsesgrunde end de personer, som anerkendes som de facto flygtninge i dag. I 1951 da UNHCR blev oprettet, overtog organisationen et medansvar for alle de personer, der under den ene eller anden ordning var bistået som flygtninge i Europa efter 2. Verdenskrig, og som der endnu ikke var fundet en løsning for. Her skelnedes ikke mellem forfølgelsesårsagen eller, om der oprindeligt var tale om individuel forfølgelse. Man gik således alene ud fra, om det var folk, der var eller havde været på flugt.

Gruppeforfølgelsen har tidligere været langt mere anerkendt, og anerkendes også af UNHCR i mange flygtningesituationer rundt om i den tredie verden. Men i Europa er der i helt ekstrem grad en individfiksering, som ofte fører til, at mennesker ender med at få afslag på deres asylansøgning, fordi de ikke kan påvise en stærk individuel forfølgelse, på trods af, at det er almindelig kendt, at den etniske eller religiøse gruppe, de tilhører, er udsat for forfølgelse.

I de kommende år bør der arbejdes på en harmonisering af flygtningebegrebet. Den forskellige anvendelse af begrebet af bl.a. UNHCR i den tredie verden og de europæiske stater er uholdbar og fører til en væsentlig skævhed i det internationale flygtningearbejde mellem nord og syd. Samtidig giver det en lang række problemer for de europæiske lande, idet man jo trods alt indser, at man ikke kan returnere mange af disse mennesker til hjemlandet som følge af den generelle undertrykkelse.

I forlængelse af diskussionen om spontanflygtninge og FN-flygtninge trænger endnu en vigtig nuance sig på: Spontanflygtninge har i langt de fleste tilfælde ikke mulighed for at søge asyl og finde beskyttelse andre steder end i et af de vesteuropæiske lande, USA, Canada eller Australien.

For FN-flygtningene har det internationale samfund etableret et modtage- og bistandsapparat. Den primære funktion med dette apparat er at fastholde den pågældende flygtningegruppe i regionen, hvilket f.eks. gælder de afghanske flygtninge i Pakistan og Iran, de mellemamerikanske flygtninge i regionen og mozambiqanske flygtninge i Malawi. I til-

படிப்பகம்

padippakam

fælde hvor den regionale løsning ikke er mulig, forsøger man at genbosætte flygtningene gennem UNHCR i tredie lande, f.eks. de vietnamesiske flygtninge fra Sydøstasien og et mindre antal iranske flygtninge fra Tyrkiet og Pakistan. Det samme sker, hvis de regionale løsninger bryder sammen af politiske grunde, eller fordi de ikke tilføres de fornødne ressourcer.

Igennem 70'erne og 80'erne har der ikke i nævneværdigt omfang været afghanske, vietnamesiske eller mozambiqanske spontanansøgere i den vestlige verden. Disse flygtninge kunne vende sig mod mere eller mindre velfungerende internationale apparater, der gav dem bistand og beskyttelse. Stort set ingen af de spontanansøgere - iranere, irakere, statsløse palæstinensere, libanesere - som har søgt asyl i Europa i sidste halvdel af 1980'erne har kunnet finde beskyttelse andre steder i verden og slet ikke i deres egen region. Det bliver derfor igen en farlig modsætning, når de europæiske lande siger, at de hellere vil have flere kvoteflygtninge frem for spontanflygtninge, så længe der ikke er etableret alternativer for de flygtningegrupper, som er kommet til denne del af verden.

Hvis man ser på nogle af de store flygtningesituationer, som det internationale samfund har forholdt sig aktivt til, f.eks. de vietnamesiske flygtninge, afghanske flygtninge, mellemamerikanske flygtninge, er det tydeligt, at årsagen til det aktive engagement i væsentlig grad har været bestemt af politiske interesser, af opdelingen af verden i interessesfærer, og ikke mindst i den måde den internationale nyhedsformidling er centreret og orienteret på. Med ophævelsen af øst-vest konflikten og den generelle afspænding kan der være en fare for, at der vil opstå en ligegyldighed over for nye flygtningesituationer, da de ikke længere har den samme strategiske og mediemæssige betydning.

Sandsynligvis vil presset fra de forskellige flygtningegrupper mod de vestlige lande og nord-syd konflikten imidlertid nok føre til, at engagementet ud fra andre interesser i en række situationer vil blive fastholdt og måske endda udviklet. Senest har vi set en stor opmærksomhed i forbindelse med de irakiske flygtninge som følge af konflikten i Golfen. Igennem hele Iran/Irak krigen har man ikke vist den store interesse for irakiske flygtninge, men nu, hvor den vestlige verden selv er aktør i forbindelse med en krise i regionen, bliver flygtninge også af politisk interesse.

Udgangspunktet for de europæiske regeringer må være, at flygtninge skal have beskyttelse. Dernæst bliver diskussionen om, hvordan man sikrer beskyttelsen: I regionen, ved genbosætning eller som spontanflygtninge. Langt hen ad vejen er der tale om et valg for de europæiske landes side. I 1980'erne valgte man for visse flygtningegrupper ved sin passivitet at henvise dem til selv at finde et land, der ville give dem beskyttelse.

Udgangspunktet er som sagt retten til at søge og nyde asyl, som det fremgår af Verdenserklæring om Menneskerettigheder, artikel 14. Med dette udgangspunkt bliver der også en ret til at få adgang til et område, hvor man enten kan få beskyttelse, eller hvor man som minimum kan få adgang til at få prøvet sin asylsag.

Med de seneste europæiske initiativer - indførelse af visumrestriktioner og bøder over for flyselskaberne - er man ved at etablere en væsentlig hindring for, at flygtninge kan anvende retten til at søge asyl og altså muligheden for at opnå beskyttelse. Især de 12 EF-lande,

படிப்பகம்

padippakam

men også Sverige og Norge, forsøger nu i fællesskab at opnå ensartede restriktioner med henblik på at udelukke asylsøgere herunder flygtninge fra det fælles område. Dette arbejde foregår med en lethed, fordi regeringerne efterhånden har overbevist hinanden om, at de asylsøgere, der kommer til det fælles territorium, alligevel er økonomiske emigranter, som man ikke har noget ansvar over for - og man vil iøvrigt kompensere ved at tage flere FN-flygtninge. En af de væsentligste grunde for de vesteuropæiske landes restriktive politik, er ønsket om at kontrollere enhver situation. På flygtningeområdet står vi netop med et felt, som man i følge sagens natur ikke har kontrol over. Landene er således af den opfattelse, at når først en asylsøger har fået adgang til territoriet, vil den pågældende også ende med at blive, hvadenten han/hun har behov for beskyttelse eller ej.

De europæiske lande har været alt for ringe til at tilpasse asylprocedurerne til det stigende antal asylsøgere. De frivillige organisationer som samarbejder i ECRE (European Consultation on Refugees and Exiles) har med henblik på en dialog herom udarbejdet et forslag til "fair and efficient procedures", som forsøger at balancere asylsøgernes ret til gode retsgarantier på den ene side og på den anden side kravet om at få en hurtig afgørelse. Hovedindholdet i oplægget er, at åbenbart grundløse og åbenbart velbegrundede sager udskilles af den samlede sagsmængde på et tidligt tidspunkt henholdsvis med et afslag og efterfølgende udvisning og i det andet tilfælde med en status. Dermed kan man koncentrere ressourcerne om de mere vanskelige sager, som trænger til yderligere undersøgelser. Hvis sagsbehandlingen strækker sig ud over et år, skal asylsøgeren gives en midlertidig opholds- og arbejdstilladelse, således at han/hun har mulighed for at skabe sig et underhold og et liv uden for asylcentrene. Man undgår således den psykiske nedbrydning af ressourcestærke mennesker, som sker i en lang række af de europæiske lejre for asylsøgere i den alt for lange ventetid. Det omkringliggende samfund kommer også herved til at anvende færre ressourcer på en resocialisering af de pågældende og kan måske oven i købet få gavn af de ressourcer, de pågældende er i besiddelse af. Samtidig må udvisningsprocedurerne sikres, idet den nuværende situation i væsentlig grad er med til at skabe mistillid til hele flygtningeområdet i Europa.

Et af de væsentlige problemer ved modtagelsen af asylsøgere i Vesteuropa har været, at mange er ankommet uden nogen form for identifikationspapirer eller med falske dokumenter. De vesteuropæiske myndigheder har således ofte ikke i virkeligheden vidst, hvem de stod overfor. Årsagen til dette fænomen skal først og fremmest findes i to forhold:

For det første, vil det ofte være den eneste mulighed hvorpå en person på flugt kan komme ud af hjemlandet eller videre fra et usikkert transitland til et land, hvor han/hun kan søge om beskyttelse. Da især de vesteuropæiske lande i de senere år har sat forhindringer op for asylsøgere ved f.eks. at introducere visumkrav og sanktioner over for flyselskaberne, har asylsøgere i stigende omfang været henvist til at anskaffe sig falske dokumenter for overhovedet at nå frem til et land, hvor de kan indgive en asylansøgning.

For det andet har asylsøgerne i nogle tilfælde ønsket at skjule, at de har opholdt sig i et andet land på vej til det land, hvor de ønskede at søge asyl. Det gælder f.eks. mange iranere, som forud for deres indrejse i et vesteuropæisk land har opholdt sig i Tyrkiet og har været bange for at blive returneret dertil. Men det

படிப்பகம்

padippakam

gælder også asylsøgere, som har fået afslag i et europæisk land, og som nu forsøger at opnå asyl i et andet land.

Med en fjernelse af de mange barrierer, som de vesteuropæiske lande har sat op de seneste fem år og en effektivisering og harmonisering af procedurerne vil en del af problemerne vedrørende dokumentløsheden blive fjernet. Asylsøgere vil ikke have det samme behov for at skaffe dokumenter af vejen - især ikke hvis disse to forhold kombineres med en øget indsats i den region af verden, som asylsøgerne kommer fra.

Udgangspunktet for flygtningearbejdet bør være, at flugten skal være så kort som mulig. 95% af verdens flygtninge har fundet beskyttelse i umiddelbar nærhed af deres hjemland, ofte under ringe materielle vilkår. Men der eksisterer en forholdsvis lille gruppe flygtninge, for hvem det ikke er muligt at finde beskyttelse i deres egen region af verden. De må flygte over flere grænser, og har ofte kun mulighed for at finde beskyttelse i et af de vestlige lande. Den korteste vej bliver således ganske lang.

Muligheden for den "lange flugt" er det seneste årti blevet mere nærliggende for nogle flygtninge, da verden er blevet mindre. Igennem især fjernsyn og film projicerer vi et glamourøst billede ud i den tredie verden af livet i de vestlige lande. Vi lever et liv med villa, volvo og vovhund og rigeligt med fødevarer. De vestlige lande bliver gennem fjernsynet lande, man føler, at man har et kendskab til, hvorved det at søge tilflugt i disse lande bliver knap så fjern en tanke. Den psykologiske afstand er blevet kortere. Dette skal sammenholdes med den lettere adgang til billige flybilletter. Den fysiske afstand er således også blevet kortere. Kombinationen af at den psykologiske og fysiske afstand mellem de flygtningeproducerende lande og de vestlige lande er blevet mindre, og de uløste flygtningesituationer har ført til en stigning i antallet af spontanansøgere. Stigningen opfattes imidlertid voldsommere end den er, fordi asylsøgerne er blevet mere synlige: De er anderledes i udseende og kultur, og vækker derfor opmærksomhed - en opmærksomhed som kan føre til aversion og fremmedangst.

Situationen vedrørende de somaliske flygtninge illustrerer godt problemstillingen. De somaliske flygtninge kunne igennem en periode finde beskyttelse under UNHCR i de umiddelbare nabolande, især i Ethiopien. Men efterhånden som nedskæringerne i Flygtningehøjkommissariatets budgetter også begyndte at ramme flygtningearbejdet i Ethiopien på en måde, så UNHCR ikke længere kunne yde den nødvendige beskyttelse eller give tilstrækkelige fødevarer, begyndte disse flygtninge at søge videre gennem Sudan til andre dele af verden. Somaliske flygtninge udgør således en af de største flygtningegrupper i Australien og i adskillige europæiske lande. Hvis man på et tidligere tidspunkt havde styrket UNHCR´s og andres arbejde i bl.a. Ethiopien, havde disse flygtninge ikke været tvunget til at søge videre til f.eks. de nordiske lande for at finde beskyttelse. Her ses tydeligt det europæiske medansvar for det internationale flygtningearbejde.

På denne baggrund foreslog Dansk Flygtningehjælp på en konference i Haag den 7.-8. december 1989, at der blev etableret en europæisk asylkomité, gerne inden for Europarådets rammer. Idéen er reflekteret i konklusion 3.1 fra seminaret. Konklusionen lyder:

Problems related to asylum seekers and refugees should be discussed at regular intervals by a consultative comittee composed of European governments, UNHCR and other intergovernmental organizations and re-

படிப்பகம்

padippakam

presentatives of NGO coordinations established at national and European levels. The consultative committee would deal with asylum policy in Europe and with refugee policy worldwide on the basis of the application of Human Rights principles.

Idéen er, at et sådant i første omgang uformelt forum, hvor alle relevante institutioner deltager, skulle tage fat om de konkrete problemer

men samtidig også forholde sig til den langsigtede strategi. Hvis man tager udgangspunkt i de somaliske flygtninge, skulle de europæiske regeringer i det øjeblik, somaliske flygtninge begyndte at melde sig i de enkelte lande i regionen eller i Europa diskutere, hvorvidt disse personer overhovedet er flygtninge. Når man var kommet til den konklu-

sion at de kunne anerkendes som flygtninge, ville det næste spørgsmål blive hvordan man så bedst kunne bistå dem og opnå de mest hensigtsmæssige løsninger for dem selv og samtidig ud fra en ressourcemæssig betragtning for det internationale samfund.

I den konkrete situation ville man sandsynligvis analysere, hvad der havde ført til sammenbruddet i arbejdet i Ethopien. Derefter ville man forsøge at rette op på manglerne - eventuelt ved at give ekstra tilskud til arbejdet, så der igen kunne blive skabt tillid blandt flygtningene til, at de kunne opnå tilstrækkelig beskyttelse i nabolandet. Men allerhelst burde en sådan bredt sammensat komité på et tidligere tidspunkt have analyseret situationen i Somalia og forsøgt at påvirke situationen i landet, så man overhovedet kunne undgå, at der blev skabt flygtninge.

Et andet eksempel kunne være de iranske flygtninge, som begyndte at komme til Europa omkring midten af 1980'erne: Enhver kunne se, at det repressive styre i Teheran kombineret med krigen mellem Iran og Irak ville komme til at skabe flygtninge. Da de første flygtninge begyndte at komme ud af Iran, burde man i en fælles og koordineret europæisk politisk og humanitær indsats have taget kontakt til de tyrkiske og pakistanske myndigheder og diskuteret muligheden for, at disse lande kunne modtage dem i første omgang. Mange af de unge flygtninge kunne man have etableret og drevet uddannelsesinstitutioner for i disse nabolande og f.eks. de iranere, der tilhører det tyrkiske mindretal, kunne have fået mulighed for integration i Tyrkiet. For de flygtninge, der ikke kunne forblive i disse nabolande, kunne det europæiske flygtningeforum diskutere kvotestørrelser, fordelingsnøgler og særtilbud i de enkelte lande som f.eks. rehabiliteringscentre for torturofre og egnede børneinstitutioner.

Det er klart, at et sådant system ikke må virke som en pull-faktor, som man f.eks. har set i forhold til de sydøstasiatiske flygtninge. Men det element må på linje med andre indgå i den måde, man griber arbejdet an på. Den europæiske flygtningegruppe burde etableres på en måde, så den er fleksibel, og så den hurtigt kan træde sammen. Det kan f.eks. ske ved at Strassbourg-ambassadørerne, de frivillige organisationer og UNHCR træder sammen for at træffe hurtige ad hoc løsninger, inden hele det store forum kan mødes.

fortsættes side 59

படிப்பகம்

padippakam

அகதிகள் பற்றிய விவாதத்தில் உண்மையும் கற்பனையும்

இதனை, திரு. Arne Piel Christensen அகதிகள் உதவிச்சங்க செயளாளார் நாயகமும், டெனிஸ் மனித உரிமைகள் நிலைய தலைவருமான திரு. Morten Kjerum ம் இதனை எழிதியுள்ளார்கள்

ஐக்கிய நாடுகள் சபை அகதிகள் பிரிவானது, தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்மா? என்பது ஒரு சந்தேகத்தை கொடுக்கக் கூடியதாக, சில விவாதங்களின் அடிப்படை அமைகின்றது. இப்படியான விவாதத்தினை UNHCR சில மாதங்களிற்கு முன்பு நடத்திய கூட்டத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. கிழக்கு ஐரோப்பிய அரசியல் நிலையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதால் UNHCR தேவையற்றது என்பது, உண்மைக்குப் புறம்பான, தவறான விவாதமாகும் என்பது தெளிவு.

பல மேற்கு நாடுகளின் கொள்கைகள் ஒரு கற்பனையானதும், ஏமாற்றத்திற்கு உரியதாகவும் உள்ளது. இக் கட்டுரையில், பல அரசாங்கங்களின் தலையீடுகளும் கருத்தக்களையும் ஆராய்வோம்.

இப்படியான தவறான, கற்பனையான கொள்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவெனில், கடந்த கால அகதிகள் நிலைமை, இன்றைய நிலைமையை விட வேறுபட்டது. என்று கருத்தாகும். கடந்த காலத்திற்கும், தற்காலத்திற்கும் சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றது. அதாவது செய்தி பரிமாறல், தொலைக்காட்சிச் சேவை, நீண்ட தூரங்களை சுலபமாக பிரயாணம் செய்தல் என்பனவாகும். ஆனால், அகதிகள் நிலைமையில் கடந்த காலத்திற்கும், தற்போதும் பல விடயங்களில் ஒற்றுமை இருக்கின்றது.

அடிப்படை மனித உரிமை மீறப்படும் இடங்கள், போர், உள்நாட்டுச் சண்டை என்பனவற்றால் மக்கள் இடம் பெயரவேண்டியுள்ளது. சில அகதிகள் அயல் நாடுகளில் தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. ஆனால், சிலர் தூர இடங்களிற்கு நகர வேண்டியதாகவுள்ளது. இது முன்பும் இடம் பெற்றது, தற்போதும் இடம் பெறுகின்றது.

சில நாட்டு அகதிகள் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டப்படுகின்றது. சில நாட்டு அகதிகள் பற்றிய கவனம் எதுவும் இல்லை.

1920ம் ஆண்டு சோவியத் அகதிகளுக்கு உதவி செய்ததற்காக Fritjof Nansen புகழப்பட்டார். Maersk கப்பல் கம்பனி, வியட்நாம் அகதிகளை கடலில் இருந்து பாதுகாத்ததற்காக பரிசு பெற்றது. 1956ம் ஆண்டு, அவுஸ்திரியாவில் Thorvald Stoltenberg மற்றும் பலர் கங்கேரியில் இருந்து அகதிகளை பாதுகாத்ததற்காக கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். Havana வில் இருந்தும், வேறு அமெரிக்கத் துறைமுகங்களில் இருந்தும் 1939ம் ஆண்டு யூத அகதிகள் ஜேர்மனிக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்கள்; பல விமானங்கள், ஈரானிய அகதிகளுக்கு உதவி செய்தது. ஆனால், இவர்களிற்குத் தங்கப் பதக்கமா வழங்கப்பட்டது, இல்லை. குற்றம் செலுத்தவேண்டியதாயிற்று.

படிப்பகம்

padippakam

சுவீடனில், 1938ம் ஆண்டு பிரபல அரசியல்வாதியொருவர், யூதர்களை அகதிகளாக ஜேர்மனியில் இருந்து ஏற்க முடியாது. ஏனெனில், யூதப் பகைமை சுவீடனில் ஏற்படுவதை நான் விரும்பவில்லை என்று கருத்து தெரிவித்தார். 1986ல் டென்மார்க்கில், முன்னணி அரசியல் வாதியொருவர், டென்மார்க்கில் இனக்கலவரம் இடம்பெறுவதை தடுப்பதற்காகவே இங்கு அரசியல் தஞ்சம் கோருவோர் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என கருத்து தெரிவித் தார்.

அரசியல் புகலிடம் கோருவோர் திடமான ஆதாரங்களை நிரூபிக்கத்தவறும் கட்டத்தில், இவர்களிற்கு சொந்த நாட்டில் உயிர் ஆபத்து எதுவும் இல்லை, பொருளா தார அடிப்படையிலே, இவர்கள் அரசியல் தஞ்சம் கோரி ஐரோப்பாவிற்கு வருகிறார்கள் என்று காரணம் காண்பிக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறு இருப்பினும் ஐரோப்பாவில் அரசியல் தஞ்சம் வழங்குவது மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. ஐரோப் பிய நாடுகள், உடன்படிக்கையில் உள்ள கருத்துக்களிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இல்லை.

லெபனானில் உள்ள நாடற்ற பலஸ்தீனிய மக்களை, ஜேர்மனிய அரசாங்கம் அகதி களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், அவர்களிற்கு DulDung அதாவது முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்ட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் நிலைமை முற்றாக அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது என UNHCR பல தடவை ஜேர்மன் அதிகாரி களுக்கு விளக்கியுள்ளதுடன், அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட வேண்டும் எனவும் அறிவித்திருந்தார்கள்.

அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ், இலங்கைத் தமிழர்களிற்கு அகதிகள் அந்தஸ்து வழங்கிய ஒரே ஒரு ஐரோப்பிய நாடு பிரான்சு மட்டும் தான். தமிழ் சிறுபான்மையினர் மானது அடிக்கடி தன்புறுத்தப்படுவதால், அவர்களிற்கு பாதுகாப்பு வேண்டும். இதே வகையான அகதிகள், உடன்படிக்கையின் கீழ் அடங்குவதால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். பல நாடுகளில் de facto status எவ்வாறாயினும் Duldung முற்றாக நிராகரி க்கப்பட்ட நிலைமை அல்லது, உரிமையற்ற உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது (merely tolerated).

எண்ணிக்கையில் அதிகளவிலான ஈராக்கைச் சேர்ந்த குர்தீஸ் அகதிகள் மேலும் மத்திய கிழக்கைச் சேர்ந்த பல இன, மத, சிறுபான்மை அகதிகள் தொடர்ந்து அடக்கு முறைக்கும், தொந்தரவுக்கும் ஆளாகும் போது அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் அடங்கு கிறார்கள். ஐரோப்பிய நாடுகள் அகதிகள் உடன்படிக்கையில் நிபந்தனைகளை அவதானிப் பார்கள் என்றால், தற்போது ஐரோப்பாவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கும் அகதிகளில் பெரு ம்பாலானோர், அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் அடங்குவார்கள். அகதிகளை குறைந்த அளவில், அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் ஏற்றுக் கொள்ளுதல், விவாதத்தில் உண்மைக்கு மாறாக நிரூபிக்கப்பட்டதாகும். மிகக்குறைந்த அளவில் அகதிகளுக்கு உடன்படிக்கையின் கீழ் அந்தஸ்து வழங்குவது, உடன்படிக்கையின் 33ம் பந்திக்கு மாறுபட்டது அல்ல, ஆனால் சொந்த நாட்டிற்கு திருப்பி அனுப்பாமல், de facto எவ்வாறாயினும் என்ற நிலையின் கீழ் பாதுகாப்பு வழங்குகிறார்கள். இப் பாதுகாப்பானது வேறு பல வகையில் வழங்கப் படுகின்றது.

வட நாடுகள், மனிதாபிமான முறையில் அல்லது எவ்வாறாயினும் என்ற முறையில் குடியிருப்பு அனுமதி வழங்குகிறார்கள். மேற்கு ஜேர்மன் Duldung "முற்றாக மறுக்கப் பட்ட நிலைமை", பெரிய பிரித்தானியா இன்றும் ஒரு வகையான "விதிவிலக்கான, தங்கி யிருக்கும் அனுமதி" (exceptional leave to remain) வழங்குகிறார்கள். வேறு

படிப்பகம்

padippakam

வகையில் அனுமதிக்கிறார்கள்.

அரசியல் தலையீட்டால், நேரடியாக அகதிகள் புகலிடம் கோருவோரில் மிகக் குறைந்த அளவினரை அகதிகளாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகள் முகாம்களில் இருந்து அகதிகளை ஏற்றுக் கொள்வது தான் இதற்குக் காரணம் காட்டப்படுகின்றது. இது அடிக்கடி கூறப்படும் காரணமாகும். ஆனால் நேரடியாக புகலிடம் கோருவோரில், தகுதியுடையோரும் உள்ளார்கள்.

UNHCR ற்கு அகதிகள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக அவர்கள் உடன்படிக்கையின் கீழ் அடங்குகிறார்களா இல்லையா என ஆழமாக ஆராயக்கூடிய வசதி ஏற்படுவது இல்லை. ஒருவர் குறிக்கப்பட்ட இனத்திற்குரியவர், சமயம் அல்லது கொள்கைக்குரியவர் என்பதால் தப்புறுத்தப்படும் போது, புகலிடம் கோருவோர்களின் விண்ணப்பம் தனித்தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியம் என UNHCR கருத்திற் கொள்ளவில்லை.

UNHCR : ஆல் அகதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களிலும் பார்க்க, உலகின் மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளால் அகதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் மிகவும் ஆழமாக ஆராயப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்டவர்களாவார்கள் என்பது உண்மையாகும். இதனால், நேரடியாக ஐரோப்பாவில் புகலிடம் கோரும் தகுதியான அகதிகளுக்கும் UNHCR ஆல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அகதிகளுக்கும் இடையில் ஒரு தவறான வேறுபாடு இருப்பது தெளிவாகும். மேற்கு ஐரோப்பாவில் அகதிகள் புகலிடம் மறுக்கப்பட்டவர்கள், UNHCR முறைக்கு அமைய, அகதிகள் அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அடிக்கடி எழுப்பப்படும் சர்ச்சைக்குரிய வாதமாகும்.

முன்னாள் தூதவர் Thorvald Stoltenberg டென்மார்க்கானது அகதிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதையிட்டு திருப்தி கொள்வதாக குறிப்பிட்டார். UNHCR அகதிகள் பலர் டென்மார்க் கொள்கையினை ஒத்த வகையிலேயே அமைகிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். சர்வதேச சமுதாயமானது UNHCR ஐ உதவி செய்யும்படி வற்புறுத்தும் போது அல்லது ஐக்கிய நாடுகள் சபை தீர்மானத்தின்படியே முடிவுகளை எடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் போது, அகதிகள் UNHCR இடமிருந்து உதவிகளைப் பெறுகிறார்கள். அகதிக்கு ஆகக் குறைந்தளவு முக்கியத்துவம் என்னவெனில், அன்றாட வாழ்க்கையும் பாதுகாப்பும் ஆகும். சில காரணங்களால் இவ் அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு தேவைப்படும் போது, இவர்கள் உடன்படிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களாகிறார்கள். இதனால் தான் இரண்டு வேறுபட்ட தத்துவங்களின் கீழ் வரையறுக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது. ஒன்று ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கானது. மற்றது UNHCR ஒழுங்கு முறையின் கீழ் மற்றைய நாடுகளுக்கும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் அகதிகள் பொதுக் கொள்கையானது ஒரு விம்பமாகும். 85ம் ஆண்டின் பின்பு, தனி நபர்களாகத்தான் அகதிகள் நிலை ஐரோப்பிய நாடுகளால் ஆராயப்பட்டதுபோன்று, இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் முடிந்தவுடனும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து அகதிகளாக முன்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள், உடன்படிக்கையின் கீழ் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு முன்னைய அதே நிலைமை இன்று இருந்தும் de facto status எவ்வாறாயினும் என்ற முறையில் தான் அகதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். UNHCR 1951ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பின்பு, இச் செயலகமானது, ஐரோப்பாவில் உள்ள அகதிகளுக்கு உதவுவதற்காக பல கூட்டுத் திட்டங்களை முன்னெடுத்தது. ஆனால், இன்று வரையும் தீர்வுகள் காணப்படவில்லை. என்ன காரணத்திற்காக அவர்கள் தப்புறுத்தப்

படிப்பகம்

padippakam

படுகிறார்கள் அல்லது தனி நபராக கருதித்தான் தன்புறத்தப்படுகிறார்களா என்ற விடயத்தில் எந்த கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை.

மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில், குழுக்களாக தன்புறத்தப்படுவது முன்பும், தற்போதும் UNHCR ஆல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். ஆனால் இன்று ஐரோப்பாவில் தனி நபர்களாகவே புகலிட விண்ணப்பங்கள் ஆராயப்பட்டு நிராகரிக்கப்படுகின்றன. அதே சமயம் இப் புகலிடம் கோருவோர்கள் ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதாலோ ஒரு சமயத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்பதாலோ தன்புறத்தலிற்கு உள்ளாகிறார்கள்.

எதிர்வரும் காலத்தில், அகதிகள் பொதுக் கொள்கையை, பொருத்தமானதாக மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனெனில், ஐரோப்பாவில் வேறுவிதமாக அணுகுமுறையும், மற்றைய நாடுகளால் வேறு விதமான அணுகு முறையும் இருப்பது, சர்வதேச மட்டத்தில் அகதிகளுக்கு நன்றன்று. அதே நேரத்தில் பல பிரச்சனைகளை ஐரோப்பிய நாடுகள் எதிர்நோக்க வேண்டியும் உள்ளது. பலர் தங்கள் சொந்த நாடுகளிற்குத் திரும்பமுடியாத நிலையும் உண்டு.
நேரடியாக புகலிடம் கோருவோர், UNHCR மூலம் புகலிடம் கோருவோரைப் பற்றி தொடர்ச்சியாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, அதாவது மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா, கனடா, அல்லது அவுஸ்திரேலியா தவிர்ந்த மற்றைய நாடுகளில் நேரடியாக அகதிகள் தஞ்சம் கோரமுடியாமலும், பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொள்ள முடியாமலும் இருக்கின்றது என்பதை முக்கியமாக அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

பல அகதிகளுக்கு, சர்வதேச சமுதாயமானது ஒரு வரவேற்பையும், உதவியையும் வழங்கும் முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இம் முறையின் தொழிற்பாடு என்னவென்றால், பிராந்திய ரீதியாக அகதிகளுக்கு பொருத்தக் கூடிய வகையில் செயல்படுவதாகும். உதாரணமாக பாக்கிஸ்தான், ஈரான் நாடுகளில் இருக்கும் ஆப்கானிஸ்தான் அகதிகள், மத்திய அமெரிக்க அகதிகள், மலாபியில் இருக்கும் மொசாம்பியன் அகதிகள் ஆகும். பிராந்தியங்களில் ஒரு தீர்வை அடையமுடியாத பட்சத்தில் UNHCR இவர்களை மூன்றாம் நாடு ஒன்றில் குடியமர்த்த முயற்சிக்கும். உதாரணமாக தென் கிழக்கு ஆசியாவில் வியட்நாம் அகதிகள், துருக்கியிலும், பாக்கிஸ்தானிலும் உள்ள ஈரானிய அகதிகளும் ஆவார்கள். அரசியல் காரணங்களாலோ அல்லதுபோதியளவு வசதிகள் இவர்களுக்கு வழங்கப்படாத நிலையில் தான் மூன்றாம் நாட்டில் குடியமர்த்தும் முயற்சி எடுக்கப்படுகின்றது.

70ம் ஆண்டிற்கும் 90ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் ஆப்கானிஸ்தான், வியட்நாம், மொசாம்பிக் அகதிகள் சிலர் நேரடியாக புகலிடம் தேடி மேற்கு நாடுகளுக்கு வந்துள்ளார்கள். இவர்கள் சர்வதேச ஒழுங்கு முறைக்கு அமைய நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், 85ம் ஆண்டின் பின்பு ஈரான், ஈராக், பாலஸ்தீனம், லெபனான் நாடுகளில் இருந்து ஐரோப்பாவிலும், உலகின் வேறு பகுதிகளிலும், தங்களுடைய பிராந்தியங்களிலும் கூட புகலிடம் கோரியோர் பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்படியான ஆபத்தான நிலைமை ஐரோப்பாவில் மறுபடியும் ஆரம்பித்துள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகள், தாங்கள் நேரடியாக புகலிடம் கோரியோரிலும் பார்க்க UNHCR மூலம் கூடுதலான அகதிகளை எடுக்க விரும்புவதாக கூறுகிறார்கள்.

படிப்பகம்

padippakam

சர்வதேச சமுதாயமானது வியட்நாம், ஆப்கானிஸ்தான், மத்திய அமெரிக்க அகதிகளில் கூடிய கவனம் எடுத்துள்ளது. இதன் பின்னணி அரசியல் இலாபமே என்பது தெளிவான விடயமாகும். சர்வதேச தொடர்புகள், செய்திகள் கூடிய கவனங்களை ஏற்படுத்துவதும், சர்வதேச கவனம், ஒரு பக்கமாக ஈர்க்கப்படுவதற்குக் காரணமாகும். கிழக்கு-மேற்கு நாடுகளுக்கிடையிலான கெடுபிடியானது முடிவுறும் போது, அகதிகள் அலட்சியப்படுத்தப்படலாம் என்ற ஆபத்தான நிலைமை உருவாகியுள்ளது. ஏனெனில் முன்புபோல் சமமான தந்திரங்களும், தகவல்களும் முக்கியமானதாக அமையப்போவதில்லை. மேற்கு நாடுகளின் அரசியல் சிரத்தையும், சில அகதிகள் குழுக்களினால் ஏற்படுத்தப்படும் வற்புறுத்தலும், வேறு காரணங்களாலும் தொடர்ச்சியான, பெரியளவிலான சிரத்தை மேலும் ஏற்படலாம். தற்போதைய பாரசீக வளைகுடா நிலைமையை ஆராய்வோமானால், மேற்கு நாடுகள் ஈரான்-ஈராக் யுத்தத்தின் போது அத்தளவு ஈராக் அகதிகள் மேல் அக்கறை செலுத்தவில்லை. ஆனால், மேற்கு நாடுகள் மத்திய கிழக்கு பிராந்தியத்தின் நிலைமையில் ஈடுபட்டுள்ளதால், ஈராக்கிய அகதிகள் கூட கவனத்தை ஈர்த்துள்ளார்கள்.

ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் அகதிகளுக்கு பாதுகாப்பு முக்கியமாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். பாதுகாப்பை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துவது என்பது தான் பிராந்திய ரீதியாக மறுவாழ்வு அளிப்பதால் அல்லது நேரடியாக வரும் அகதிகளை ஏற்றுக் கொள்வதா என்பது கேள்வியாகும். மேற்கு நாடுகளே கூடுதலாக இதனை தீர்மானிக்கிறார்கள். எண்பதுகளில் சில பிரபலமற்ற அகதிக் குழுக்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக, பாதுகாப்பு வழங்க விருப்பமற்ற நாடுகளிற்கு பலவந்தமாக அனுப்பப்பட்டார்கள்.

ஒருவர் புகலிடம் தேடவும், அதனை அனுபவிக்கும் உரிமையுடையவர் என மனித உரிமைகள் உலக பிரகடனத்தின் 14ம் பந்தியானது தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அதே வேளை பாதுகாப்பு கிடைக்கக்கூடிய இடத்தை அல்லது புகலிட விண்ணப்பம் ஆராயக்கூடிய இடத்தை அடைவதற்கு உரிமை உண்டு என்றும் இப் பிரகடனத்தில் குறிப்பாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் விசா கட்டுப்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளமையும், விமானங்களுக்கு அபராதம் விதிக்கின்றமையாலும் ஒருவர் புகலிடம் கோரும் உரிமைக்குத் தடையாக அமைவதால், பாதுகாத்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை தவறவிட வேண்டி ஏற்படுகின்றது. குறிப்பாக ஐரோப்பிய மன்ற 12 நாடுகளும், சுவீடன், நோர்வேயும் இதே போன்ற முறையையே கடைப்பிடிக்க முயல்கிறது மட்டுமல்லாமல், பொது எல்லைக்குள் புகலிடம் கோருவோரையும், அகதிகளையும் கட்டுப்படுத்தவும் முயற்சிக்கின்றது. மேற்கூறிய தடைகளை ஏற்படுத்துவது சுலபமான விடயமாகும். ஏனெனில் இவர்கள் புகலிடம் கோருவோர் அல்ல, பொருளாதார நெருக்கடியால் குடிபெறுவோர் என்றும், இவர்களுக்கு தாங்கள் பொறுப்பாளியில்லை எனவும், இதனை பார்க்க UNHCR அகதிகளுக்கு கூடியளவு உதவி வழங்க முடியும் எனவும் அரசாங்கங்கள் படிப்படியாக விவாதித்து வருகிறது. அகதிகள் வருகையை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பது மேற்கத்திய நாடுகளின் விருப்பமாகும். அகதிகள் உருவாகுவது ஒரு இயற்கையாகும். இது கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு விடயமாகும். புகலிடம் கோரும் ஒரு நபர், ஒரு நாட்டினுள் புகுந்த பின்பு, நபருக்கு பாதுகாப்பு தேவைப்பட்டாலென்ன தேவைப்படாவிட்டாலென்ன நபருடைய எண்ணம் நிறைவேறுவதாக இந் நாடுகள் கருதுகின்றது.

படிப்பகம்

padippakam

ஐரோப்பிய நாடுகளில் புகளிடம் கோருவோரின் எண்ணிக்கையை மிகக் குறைந்தளவில்தான் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்க உதவியற்று இயங்கும் நிறுவனங்கள் இப்பிரச்சனைக்கு நியாயமான சாமர்த்தியமான செயல்முறையை முன்மொழிந்துள்ளார்கள், இச் செயல்முறையானது புகலிடம் கோருவோருக்கு சட்டரீதியாக பாதுகாப்பு அளிக்கும் அதேவேளையில் விண்ணப்பக்காரருக்கு சீக்கிரத்தில் பெறக் கூடியதுமாகும், பிரேரணையின் முக்கியவிடயம் என்னவெனில், தெளிவான திடமான விண்ணப்பக்காரர் ஆரம்பக்கட்டத்திலேயே வேறுபடுத்தப்பட்டு தாமதமின்றி ஏற்றுக கொள்ளபடவேண்டும், மற்றவர்கள் நிராகரிக்கப்படலாம் எனபதாகும். சில சிக்கலான விண்ணப்பங்களில், கூடிய கவனம் செலுத்தவேண்டி ஏற்படலாம். இப்படியாக காலமானது ஒரு வருடத்திற்கு மேல் நீடிக்கும் போது, விண்ணப்காரருக்கு தற்காலிக குடியுரிமையும், வேலை செய்வதற்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டு, முகாமகளில் இல்லாது வேறு இடங்களில் வாழுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் இவ்வாறு செய்வதால் முகாம்களில் அதிககாலமாக தங்கியிருப்பதால் ஏற்படும் மனச்சிக்கலை தடுக்க முடியும். இவ்வாறு வெளியே வாழ அனுமதிப்பதால், விண்ணப்பக்காரருக்காக செலவிடும் செலவு குறைக்கப்படுவதுமட்டுமல்லாமல், விண்ணப்காரரால் சமூகம் இலாபமும் அடையலாம், இப்படியான முறையை கையாழுதல், தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவரும் முறை மேல் உள்ள நம்பிக்கையினமை குறைக்கப்படும்.

மேற்கு நாடுகளுக்கு புகலிடம் கோரிவருபவர்கள் சாதாரனமான அடையாள பத்திரங்கள் இன்றியியும், போலிப்பத்திரங்கள் உபயோகிப்பதும் ஒரு பிரச்சனையாகவுள்ளது. இப்படி நடைபெறுவதால் மேற்கு ஐரோப்பிய அதிகாரிகளுக்கு யாரை எதிர் கொள்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள முடியாதநிலைமை அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது. இரண்டு காரணங்களுக்காக இந் நிலை ஏற்படுகின்றது என்பது உண்மையாகும்.

முதலாவதாக தனது சொந்த நாட்டில் தப்பிக்கொள்வதற்காகவும், பாதுகாப்பற்ற நாடுகளினூடாக பிரயாணம் செய்யவேண்டி ஏற்படுவதுமாகும். குறிப்பாக, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் விசா முறையை அறிமுகப்படுத்தியமையும், விமானங்களுக்கு பல தடைகளை ஏற்படுத்தியமையும், புகலிடம் விண்ணப்பிக்கக்கூடிய நாட்டை சென்றடைவதற்கான போலி பத்திரங்களை உபயோகிக்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது.

இரண்டாவதாக புகலிடம் தேடுவோர், தாங்கள் இன்னும் ஒரு நாட்டில் தங்கியிருந்ததை மறைப்பதற்கும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்பு தாங்கள் துருக்கியில் தங்கியிருந்தமை தெரியவரின்தாங்கள் திருப்பி அனுப்பப்படலாம் என்ற பயத்தால் ஈரானியர்கள் போலிப்பத்திரங்களை உபயோகிக்கிறார்கள், மேற்கு நாடுகளில் புகலிடம் நிராகரிக்கப் பட்டவர்கள், இன்னும் ஒரு நாட்டில் புகலிடம் கோரும் போதும் இப்படியான போலிப் பத்திரங்களை உபயோகிக்கிறார்கள்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளால் ஏற்படுததபட்ட தடைகளை நீககி, வழிமுறைகளை செயல்வினையுடையதாகவும், சீரானதாகவும் மாற்றும் போது, பத்திரங்கள் இல்லாமையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில பிரச்சனைகள் நீங்கிவிடும். 95 வீதமான அகதிகள், தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு அடுத்துள்ள நாடுகளில் பாதுகாப்பைதேடிக் கொள்கிறார்கள். ஆனல் சிறு தொகையினர் தங்கள் அயல்நாடுகளில் பாதுகாப்பு தேடமுடியாதநிலையில், உள்ளார்கள். இவர்கள் பல நாடுகளைத்தாண்டி மேற்கு நாடுகளில், ஒனறில்தான் பாதுகாப்பை தேடக்கூடியதாகவுள்ளது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், பிரயாணவசதிகளும், நவீன விஞ்ஞானமும் உலகை சிறுக்கவைத்துள்ளது இதனல், அகதிகளுக்கு நீண்டதூர பிரயாணம் சிறுதாகிவிட்டது, தொலைககாட்சிகளும், படககாட்சிகளும், மேற்கு நாடுகள் பற்றிய வசீகரமான விம்பத்தை மூன்றும்மண்டல நாடுகளில் ஏறபடுத்தியுள்ளது. மேற்கு நாடுகளில் இருப்பிடவசதிகள், வாகன வசதிகள், உணவு வசதிகளுடன் மக்கள் வாழுகிறார்கள். இப்படியான சூழ்நிலைதான் மேற்கு நாடுகளில் புகலிடம் கோரும் சிநதனையை கொடுக்கின்றது. மிகக்குறைந்த விலையில் விமானச்சிட்டுக்கள் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மனநிலையில் மாற்றமும், மலிவான விமானச்சிட்டு போன்ற வசதிகளும், நேரடி

படிப்பகம்

padippakam

யாக, மேற்கு நாடுகளில் புகலிடம் கோருவோரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வைக்கின்றது. புகலிடம்கோருவோர் கலாச்சாரத்தால் வேறுபட்டவர்கள், பார்வைக்கும் வேறுபட்டவர்கள் இதனால் இவர்களுடைய எண்ணிக்கை, தோற்ற எண்ணிக்கையாக தென்படுதால் ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஒரு சிறந்த உதாரணம் சோமாலிய அகதிகள். UNHCR மூலம் அயல் நாடுகளில், குறிப்பாக எதியோப்பியாவில் அகதிகளுக்கு உதவி வழங்கப்பட்டது. UNHCR இவர்களுக்கான உதவிப்பணத்தை குறைத்துக்கொண்டதால், இவ் அகதிகள் சூடான் ஊடாக வேறு நாடுகளுக்கு பாதுகாப்புத்தேடி நகர ஆரம்பித்தார்கள் சோமாலிய அகதிகள் பெருமளவில் அவுஸ்ரேலியாவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது UNCHRம், மற்றய உதவி நிறுவனங்களும் உதவிகளை தொடர்ந்து வழங்கியிருந்தால், இவ் அகதிகள், பாதுகாப்புத்தேடி மேலைநாடுகளுக்கு செல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்காது. ஐரோப்பிய நாடுகளே சாவதேசரீதியாக அகதிகளுக்கு பொறுப்பானவர்கள் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

1989ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 7-8ல் DEN HAAGல் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில், டெனிஸ் அகதிகள் உதவிச் சங்கமானது ஐரோப்பிய மன்ற சட்டங்களுக்கமைய ஐரோப்பிய புகலிட குழு (EUROPEAN ASYLUM COMMITTEE) ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையை முன் வைத்துள்ளது. கூட்ட அறிக்கையின் தீர்மானத்தின் 3.1 ஆகும்.

இதன் விபரம் என்னவெனில்;

புகலிட விண்ணப்பக்காரருடையதும், அகதிகளினதும் பிரச்சனைளை மனித உரிமைத்துவங்களுக்கமைய, தீர்த்துக் கொள்வதற்கு ஆலோசனைக்குழு ஒன்றினல் ஒழுங்கான இடைவெளிக் காலப்பகுதியில் ஆராயப்படவேண்டும். இக் குழுவானது UNCHR, INTER GOVERMENTEL குழுக்கள், அரசாங்கசார்பற்ற ஒன்றியங்களின், ஐரோப்பிய அரசாங்க பரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். இக்குழுவானது ஐரோப்பிய புகலிடகொள்கைக்கும், உலகின் மற்றய பகுதிகளில் உள்ள அகதிகளின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கும் தேசிய மட்டத்திலும், ஐரோப்பிய நாடுளுடனும் இணைந்து செயல்படவேண்டும்

இப் பிரேரணையானது ஆரம்பத்தில் சம்பிரதாயப்படியில் ஒரு விடயமாகும். இக்குழுவானது பல அறிவு நிறுவனங்களை உள்ளடக்கியிருப்பதாக இருப்பது, தற்காலிகமாக சில பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொள்ளவும், பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு திடமான தீர்வைக் காணவும் சுலபமாகவும் அமையும். இதற்கு சோமாலிய அகதிகள் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். இவர்கள் அகதிகள்தானா? என்று, ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆராயவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும். ஏனெனில் இவர்கள் அயல்நாடுகளில் மட்டுமல்லாமல், ஐரோப்பாவிலும் பாதுகாப்பு தேடுகிறார்கள். இவர்கள் அகதிகள் என ஏற்றுககொள்ளப்பட்டதும், சர்வதேச சமுதாயத்தின் வசதிக்கேற்ப இவர்களுக்கு ஏற்றவகையில் உதவிசெய்து, இவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும்.

குறிப்பாக எதியோப்பியாவில், கைவிடப்பட்ட உதவி வேலையைப்பற்றி ஆராய்ந்து விளைவுகளை அறிந்து, தேவை ஏற்படின் மேலதிக உதவிகளை வழங்கி, அங்கு இருக்கும், அகதிகளுக்கு, மறுபடியும் போதியளவு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என நம்பிக்கையூட்டப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இவர்களுடைய பிரச்சனை மிக ஆழமாக ஆராயப்பட்டிருந்தால், அதிகமான மக்கள் அகதிகளாக மாறுவது தடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அடுத்த உதாரணம் ஈரானிய அகதிகள் 85ம் காலப்பகுதியில் அதிகளவில் அகதிகளாக வந்திருந்தார்கள். ஈரான்-ஈராக் யுத்தமும், ஈரானில் ஏற்பட்ட ஆட்சிமுறையும் தான் அகதிகளை உருவாக்கியது. அகதிகள் ஈரானை முதல்தடவையாகவிட்டு வெளியேறும்போது, மனித, அபிமான முறையில் ஐரோப்பிய நாடுகளால் ஒன்றிணைந்த கூட்டு முயற்சி ஒன்று பாக்கிஸ்தானுடனும், துருக்கியுடனும் எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இளம் அகதிகளுக்கு கல்வி வசதி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஈரானிய

படிப்பகம்

padippakam

சிறுபான்மையினத்தை சேர்ந்த துருக்கியருக்கு, துருக்கியில் மறுவாழ்வு பெறுவதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு மறுவாழ்வு பெறமுடியாத அகதிகளுக்கு, ஐரோப்பா மன்றம், பகுதி பகுதியாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும், புனர்வாழ்வு நிறுவனங்கள் மூலமும், தகுதியான சிறுவர் பராமரிப்பு நிறுவனங்கள் மூலமும், மறுவாழ்வு பெற்றுக் கொள்ளகூடியதாக அமைந்திருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட வழிமுறையானது தென் கிழக்காசிய அகதிகளுக்க சிறந்த விளைவுகளைக் கொடுக்கும் என கூறமுடியாது. ஆனால் இவ் வழிமுறையை அடைவதற்கு இது ஒரு ஆதாரமாகும் ஐரோப்பிய அகதிகளுக்கு இசைவிணக்கமுடைய முறையை நடைமுறைப்படுத்த உதவி நிறுவனங்கள் மூலமும், STRASSBOURG தூதுவர்கள் மூலமும், ஏற்றுக்கொள்ள கூடிய, தீர்மானமொன்றை முதலில் நிறைவேற்ற வேண்டும். பின்பு பெரிய அளவிலான மன்றம் ஒன்று அமைக்கப்படலாம். இக் குழுவில் முக்கிய இடத்தை UNHCR வகிப்பதுடன், ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இணைந்து, தீர்வுகளைக் காணக்கூடியதாக அமையவேண்டும். ஐரோப்பிய மன்றத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகவும், பல ஐரோப்பிய நாடுகள் பங்குகொள்ளக்கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும் இக் கருத்தை ஐரோப்பிய மன்ற பிரதிநிதிகள் வரவேற்றுள்ளாாகள் ஆனல், இக் கருத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதறகான முயற்சி எதனையும் எடுப்பதற்கு அவர்கள் முன் வரவில்லை.

ஐரோப்பிய நாடுகள் 90களில் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைககளை நிறுத்தவேண்டும். புகலிடம் கோருவோர், தங்கள் நாடுகளுக்கு வருவதற்கான தடைகளை நீகக வேண்டும், அது மட்டுமல்லாமல், உலகின் மறுபகுதிகளில் அகதிகளுக்கு உதவி வழங்கும் வேலையில் ஈடுட வேண்டும். இவ் வேலைத் திட்டமானது ஐரோப்பிய மட்டத்தில், உதவி நிறுவனங்களுடன் ஒன்றிணைந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதாகும்.

$$

fortsæt fra side 51

UNHCR skal selvfølgelig have en central stilling i den europæiske flygtningekomité, og alle aktioner skal nøje koordineres og afstemmes i forhold til UNHCR's strategier og planer. Et sådant organ kunne være værdifuldt for UNHCR, så de havde en samlet europæisk modpart at diskutere bredere løsninger med. Komitéen bør indgå i en allerede eksisterende institutionel ramme, og her er det opfattelsen, at det bør være Europarådet for at få så mange europæiske lande med som overhovedet muligt for at have adgang til de østeuropæiske lande, og endelig sidst men ikke mindst vigtigt for at få menneskerettigheds-rammerne om arbejdet. Europarådets repræsentanter har i øvrigt vist sig interesseret i idéen, men vil næppe selv tage initiativ.

De europæiske lande bør i 90'erne vende den defensive strategi til en offensiv strategi. De europæiske lande bør ophøre med at introducere nye myter med det formål at legitimere nye forhindringer for asylsøgeres adgang til området. De europæiske lande bør tværtimod fjerne de allerede eksisterende forhindringer for i stedet at focusere på flygtningearbejdet de steder i verden, hvor flygtningesituationerne opstår. Arbejdet bør foregå på europæisk plan i et koordineret samarbejde med de relevante internationale institutioner og de frivillige organisationer.

படிப்பகம்

padippakam

படிப்பகம்

padippakam

படிப்பகம்

padippakam

Postbesørget avis

7400 Hr: 58599

Tamilsk Dansk Venskabsforening

Danmarksgade 10

7500 Holstebro

Dansk-Tamilsk Venskabsforening
டெனிஸ் தமிழ் தோழமை ஒன்றியம்
Danish Tamil Friendship Association
Tel. 97 12 55 93 . Giro no. 7 84 59 52
PO Box 313 . DK-7400 Herning .

படிப்பகம்